

วุฒิสภา

เอกสารประกอบการพิจารณาเบื้องต้น

สำหรับสมาชิกวุฒิสภาได้ใช้ในการติดตามผลการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการของสภาผู้แทนราษฎร

ร่าง
พระราชบัญญัติ
อาหาร (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

อ.พ.(ร) ๒๕/๒๕๖๔

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาเบื้องต้นของร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ และได้เข้าสู่ การพิจารณาของที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

เอกสารประกอบการพิจารณาเบื้องต้นของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นข้อมูล สำหรับประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภาในเบื้องต้น ทั้งนี้ ก่อนที่สภาผู้แทนราษฎรจะลงมติเห็นชอบ ด้วยกับร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และเสนอให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไปตามบทบัญญัติ ของรัฐธรรมนูญ

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ธันวาคม ๒๕๖๔

เอกสารประกอบการพิจารณาเบื้องต้น

จัดทำโดย

นางสาวนภาพร ใจสัจจะ	เลขาธิการวุฒิสภา
นายสุรรัตน์ หวังต่อลาภ	รองเลขาธิการวุฒิสภา
นายทศพร แยมวงษ์	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นายบุญสงค์ ทองอินทร์	ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานกฎหมาย ๑
นายณัฐพล นันทมานพ ประชุมญาติ	นิติกรชำนาญการพิเศษ
นางพวงผกา วรศิลป์	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นางสาวอลงกรณ์ ต้นเบ็ด	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นางสาวบุษบา เสือแป้น	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๘๘

ร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ประเด็นสำคัญจากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ^๑

๑. เหตุผลที่จำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๑.๑ การเสนอร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ และได้เข้าสู่อการพิจารณาของที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

๑.๒ สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข (นายสาธิต ปิตุเตชะ) ได้แถลงถึงหลักการและเหตุผล พร้อมทั้งได้กล่าวถึงสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. สรุปได้ดังนี้

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ดังต่อไปนี้

(๑) ยกเลิกบทนิยามคำว่า “อาหารควบคุมเฉพาะ” “ตำรับอาหาร” และ “โรงงาน” และเพิ่มบทนิยามคำว่า “วัตถุดิบอาหาร” “เอกสารกำกับอาหาร” “ข้อความ” “โฆษณา” “สถานที่” “กระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร” และ “เลขานุการ” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

(๒) กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขมีอำนาจประกาศกำหนดกลุ่มอาหารโดยแบ่งเป็นอาหารควบคุมเฉพาะ อาหารควบคุม และอาหารจัดแจ้ง กำหนดอาหารที่ต้องประเมินความปลอดภัย และกำหนดหลักเกณฑ์การใช้วัตถุดิบอาหาร การจำหน่ายอาหาร การขนส่ง การเก็บรักษา และการโฆษณา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖)

^๑ สามารถสืบค้นเอกสารแนบระเบียบวาระ เอกสารประกอบการพิจารณา และบันทึกการประชุมในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ ได้จากเว็บไซต์ E-Library ห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร <https://library2.parliament.go.th/library/home.html> หรือสแกนข้อมูลผ่าน QR CODE หมายเลข ๑ ถึง ๓ ในหน้าที่ ๑๘

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมชื่อตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา และผู้อำนวยการกอง กองอาหาร ในองค์ประกอบคณะกรรมการให้ถูกต้องและเป็นปัจจุบัน รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการอาหารให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขและผู้อนุญาต กำหนดการดำเนินงานของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระในระหว่างการจัดตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ แก้ไขเพิ่มเติมเหตุในการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และกำหนดองค์ประกอบของคณะอนุกรรมการที่แต่งตั้งเพื่อปฏิบัติการเกี่ยวกับกระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๗ วรรคสอง มาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ และเพิ่มมาตรา ๑๒ วรรคสอง)

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การขอรับใบอนุญาตผลิตอาหารเพื่อจำหน่าย กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงแก้ไขใบอนุญาต และกำหนดหลักเกณฑ์ที่ในการขอผ่อนผันการต่ออายุใบอนุญาต (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๖ (๒) และเพิ่มมาตรา ๑๖/๑ และมาตรา ๑๘ วรรคสาม)

(๕) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การดำเนินการเกี่ยวกับการพิจารณาอาหารและกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร และหลักเกณฑ์ในการติดตาม ตรวจสอบ หรือเฝ้าระวังอาหาร รวมทั้งกำหนดอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้มีอำนาจในการกำหนดอัตราค่าใช้จ่ายสูงสุดและค่าใช้จ่ายที่จะจัดเก็บ อัตราค่าขึ้นบัญชีสูงสุดและค่าขึ้นบัญชีที่จะจัดเก็บ และหลักเกณฑ์ในการรับเงินและจ่ายเงินดังกล่าว (เพิ่มหมวด ๒/๑ กระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร มาตรา ๑๙/๑ ถึงมาตรา ๑๙/๕)

(๖) แก้ไขเพิ่มเติมให้ผู้รับอนุญาตผลิตเพื่อการส่งออกต้องจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับอาหารนั้นต่อผู้อนุญาต และต้องจัดเก็บเอกสารหรือหลักฐานเพื่อให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบ รวมทั้งกำหนดห้ามจำหน่ายอาหารเพื่อการส่งออกในราชอาณาจักร (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๔)

(๗) กำหนดการควบคุมอาหารเสื่อมคุณภาพ แก้ไขเพิ่มเติมลักษณะของอาหารปลอมและอาหารผิดมาตรฐาน และแก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจของผู้อนุญาตเกี่ยวกับการออกคำสั่งเพื่อการควบคุมอาหาร และประกาศผลตรวจสอบให้ประชาชนทราบ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕ (๔) มาตรา ๒๗ (๔) และ (๕) มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ และเพิ่มมาตรา ๓๐/๑)

(๘) กำหนดมาตรการเพื่อควบคุมอาหารในแต่ละกลุ่ม โดยกำหนดให้อาหารควบคุมเฉพาะต้องขึ้นทะเบียน อาหารควบคุมต้องแจ้งรายการ และอาหารจัดแจ้งต้องจัดแจ้ง และกำหนดการขอรับใบแทนใบสำคัญของอาหารดังกล่าว รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์ในการดำเนินการและการแก้ไข

เปลี่ยนแปลง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๒ และแก้ไขเพิ่มเติมหมวด ๕ อาหารควบคุมเฉพาะ อาหารควบคุม และอาหารจัดแจ้ง มาตรา ๓๑ ถึงมาตรา ๔๒ และเพิ่มมาตรา ๔๒/๑ ถึงมาตรา ๔๒/๑๐)

(๙) กำหนดมาตรการในการควบคุมการโฆษณาอาหาร กำหนดหลักเกณฑ์ การโฆษณา และกำหนดให้การโฆษณาคุณประโยชน์ คุณภาพ หรือสรรพคุณของอาหารต้องได้รับ ใบอนุญาต (เพิ่มหมวด ๕/๑ การโฆษณา มาตรา ๔๒/๑๑ ถึงมาตรา ๔๒/๑๘)

(๑๐) แก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการยึด หรืออายัด และแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การดำเนินการกับสิ่งที่ยึดหรืออายัดไว้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๓ (๔) และ (๕) และมาตรา ๔๔ และเพิ่มมาตรา ๔๓ (๖) และมาตรา ๔๔/๑)

(๑๑) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการพักใช้ใบอนุญาตและการเพิกถอน ใบอนุญาต (แก้ไขเพิ่มเติมหมวด ๗ การพักใช้ใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาต มาตรา ๔๖ และเพิ่มมาตรา ๔๖/๑ ถึงมาตรา ๔๖/๓)

(๑๒) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการอุทธรณ์ (เพิ่มหมวด ๗/๑ การอุทธรณ์ มาตรา ๔๖/๔ ถึงมาตรา ๔๖/๖)

(๑๓) แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย และแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การเปรียบเทียบให้เหมาะสม (แก้ไขเพิ่มเติมหมวด ๘ บทกำหนดโทษ มาตรา ๔๗ ถึงมาตรา ๗๕ และเพิ่มมาตรา ๗๕/๑ ถึงมาตรา ๗๕/๒๑)

(๑๔) แก้ไขเพิ่มเติมอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ มีบทบัญญัติบางประการที่เป็นข้อจำกัด ในการควบคุมความปลอดภัยอาหารและการโฆษณาอาหาร สมควรแก้ไขเพิ่มเติมมาตรการควบคุม อาหาร โดยกำหนดควบคุมอาหารตามระดับความเสี่ยงที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรือผลกระทบ ต่อผู้บริโภค แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การดำเนินการเกี่ยวกับการพิจารณาอาหารและกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการโฆษณาอาหาร กำหนดให้มีผู้เชี่ยวชาญ องค์กรผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรเอกชนทั้งในและต่างประเทศ ทำหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหารเพื่อให้กลไก ในการพิจารณาอนุญาตมีความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันทางธุรกิจ ตลอดจนแก้ไขบทกำหนดโทษและอัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ข้อเสนอแนะเนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ สารสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัตินี้ มีเนื้อหารวม ๔๖ มาตรา มีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

๑) ยกเลิกบทนิยามคำว่า “อาหารควบคุมเฉพาะ” “ตำรับอาหาร” และ “โรงงาน” (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

๒) เพิ่มบทนิยาม ดังต่อไปนี้

๒.๑) “วัตถุดิบสำหรับอาหาร” หมายความว่า วัตถุดิบที่โดยสภาพการใช้งานต้องสัมผัสกับอาหารหรือวัตถุดิบบรรจุในภาชนะบรรจุอาหาร ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการรักษาคุณภาพอาหารหรือเพื่อประโยชน์ในการผลิต (ร่างมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

๒.๒) “เอกสารกำกับอาหาร” หมายความว่า กระดาษหรือวัตถุอื่นใดที่ทำให้ปรากฏความหมายด้วยข้อความใด ๆ เกี่ยวกับอาหาร รวมถึงเอกสารหรือคู่มือสำหรับใช้ประกอบกับอาหารนั้น ที่สอดแทรกหรือรวมไว้กับภาชนะบรรจุอาหารหรือหีบห่อของภาชนะบรรจุอาหาร (ร่างมาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

๒.๓) “ข้อความ” หมายความว่า รวมถึง การกระทำที่ปรากฏด้วยตัวอักษร ภาพ รูป รอยประดิษฐ์ ภาพยนตร์ แสง เสียง เครื่องหมาย หรือการกระทำอย่างใด ๆ ที่ทำให้บุคคลทั่วไปสามารถเข้าใจความหมายได้ (ร่างมาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

๒.๔) “โฆษณา” หมายความว่า การกระทำไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ ให้ประชาชนเห็นหรือทราบข้อความเพื่อประโยชน์ในทางการค้า และให้หมายความรวมถึงการส่งเสริมการขายโดยการให้ข้อมูล การชักชวน หรือการกระทำโดยวิธีใด ๆ เพื่อชักนำให้เกิดการขาย (ร่างมาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

๒.๕) “สถานที่” หมายความว่า ที่ อาคาร ส่วนของอาคาร ยานพาหนะ หรือสถานที่ใด ๆ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และให้หมายความรวมถึงบริเวณของสถานที่ด้วย (ร่างมาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

๒.๖) “กระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร” หมายความว่า การพิจารณาคำขอ การตรวจสอบความถูกต้องของเอกสาร การประเมินเอกสารทางวิชาการ การตรวจวิเคราะห์ การตรวจสอบสถานประกอบการ หรือการตรวจสอบ เพื่อออกหนังสือรับรอง ใบอนุญาต ใบสำคัญ การขึ้นทะเบียน ใบสำคัญการแจ้งรายการ ใบสำคัญการจดทะเบียน หรือใบรับรองการประเมิน ตลอดจนการพิจารณาใด ๆ เกี่ยวกับอาหาร (ร่างมาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

๒.๗) “เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา (ร่างมาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

๓) ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ มีอำนาจออกประกาศกำหนดคุณภาพและมาตรฐานอาหารที่จำหน่าย กำหนดกลุ่มอาหาร อันได้แก่ อาหารควบคุมเฉพาะ อาหารควบคุม และอาหารจัดแจ้ง กำหนดอาหารที่ต้องประเมินความปลอดภัย และกำหนดหลักเกณฑ์การใช้วัตถุสัมผัสอาหาร การจำหน่ายอาหาร การขนส่ง และการโฆษณา ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์แก่การควบคุมอาหารและคุ้มครองผู้บริโภคเกี่ยวกับอาหาร (ร่างมาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖)

๔) แก้ไขเพิ่มเติมให้รองเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา เป็นกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการอาหาร และผู้อำนวยการกอง กองอาหาร เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการอาหารและยา (ร่างมาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ วรรคสอง)

๕) แก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการอาหาร ให้สอดคล้องกับการแก้ไขอำนาจของรัฐมนตรีในการกำหนดกลุ่มอาหาร แก้ไขวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้ดำรงตำแหน่งคราวละ ๒ ปี แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกิน ๒ วาระมิได้ และแก้ไขเหตุแห่งการพ้นตำแหน่งก่อนครบวาระของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ เช่น ตาย ลาออก หรือเป็นบุคคลล้มละลาย (ร่างมาตรา ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐)

๖) กำหนดให้การผลิตอาหารเพื่อจำหน่ายในสถานที่ใด ๆ ต้องขอใบอนุญาตจากผู้อนุญาต เว้นแต่เป็นการผลิตอาหารเพื่อจำหน่ายในสถานที่ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และสถานที่ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข เช่น สถานที่ขายอาหาร ณ ที่หรือทางสาธารณะ (ร่างมาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔)

๗) กำหนดให้การเปลี่ยนแปลงแก้ไขใบอนุญาตการผลิตอาหารเพื่อจำหน่ายตามมาตรา ๑๔ และใบอนุญาตนำเข้าอาหารเพื่อจำหน่ายตามมาตรา ๑๕ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงรายการหรือรายละเอียดจะต้องได้รับอนุญาต (ร่างมาตรา ๑๔ เพิ่มมาตรา ๑๖/๑)

๘) กำหนดกระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร (ร่างมาตรา ๑๗ เพิ่มหมวด ๒/๑ และเพิ่มมาตรา ๑๙/๑ - มาตรา ๑๙/๕)

๘.๑) กำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยามีอำนาจขึ้นบัญชีผู้เชี่ยวชาญ องค์กรผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรเอกชนทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งทำหน้าที่ในการประเมินเอกสารทางวิชาการ การตรวจวิเคราะห์ การตรวจสถานประกอบการ หรือการตรวจสอบผลิตภัณฑ์อาหาร (ร่างมาตรา ๑๗ เพิ่มมาตรา ๑๙/๑)

๘.๒) กำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการอาหารมีอำนาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการได้มาซึ่งผู้เชี่ยวชาญ องค์กรผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรเอกชนทั้งในและต่างประเทศ (ร่างมาตรา ๑๗ เพิ่มมาตรา ๑๙/๒)

๘.๓) กำหนดให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนดอัตราค่าขึ้นบัญชีสูงสุดและค่าขึ้นบัญชีที่จะจัดเก็บจากผู้เชี่ยวชาญ องค์กรผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งอัตราค่าใช้จ่ายสูงสุดและค่าใช้จ่ายที่จะจัดเก็บจากผู้ยื่นคำขอในกระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร (ร่างมาตรา ๑๗ เพิ่มมาตรา ๑๙/๓)

๘.๔) กำหนดให้ค่าขึ้นบัญชีและค่าใช้จ่ายที่จัดเก็บตามพระราชบัญญัตินี้ให้เป็นเงินของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาหรือหน่วยงานที่ได้รับมอบหมาย โดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน และให้ใช้จ่ายเพื่อวัตถุประสงค์ตามที่กำหนด (ร่างมาตรา ๑๗ เพิ่มมาตรา ๑๙/๔)

๙) แก้ไขเพิ่มเติมให้ผู้รับอนุญาตที่ประสงค์จะขอใบแทนใบอนุญาตที่สูญหาย ถูกทำลาย หรือลบเลื่อนในสาระสำคัญ แจ้งต่อผู้อนุญาตและขอรับใบแทนใบอนุญาตภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือลบเลื่อนในสาระสำคัญ (ร่างมาตรา ๑๘ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๒)

๑๐) กำหนดให้ผู้รับอนุญาตผลิตเพื่อการส่งออก ต้องจัดเก็บเอกสารเกี่ยวกับประเทศผู้ซื้อหรือผู้สั่งซื้อ จัดทำข้อมูลเกี่ยวกับการส่งออก และจัดเก็บเอกสารหรือหลักฐานดังกล่าว เพื่อให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบ รวมทั้งกำหนดห้ามจำหน่ายอาหารเพื่อการส่งออกในราชอาณาจักร (ร่างมาตรา ๑๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๔)

๑๑) เพิ่มเรื่องการควบคุมอาหารเสื่อมคุณภาพ โดยห้ามผลิต นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่ายอาหารเสื่อมคุณภาพ (ร่างมาตรา ๒๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕ (๔))

๑๒) แก้ไขเพิ่มเติมลักษณะของอาหารผิดมาตรฐาน ให้หมายถึงอาหารที่ไม่ถูกต้องตามคุณภาพและมาตรฐานที่รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘)

๑๓) แก้ไขเพิ่มเติมลักษณะของอาหารเสื่อมคุณภาพ เช่น อาหารที่หมดอายุหรือล่องพ้นกำหนดเวลาการบริโภคตามที่แสดงไว้ในฉลาก (ร่างมาตรา ๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๙)

๑๔) แก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจของผู้อนุญาตเกี่ยวกับการออกคำสั่งเพื่อควบคุมอาหารและประกาศผลให้ประชาชนทราบ เช่น ออกคำสั่งให้ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าที่ดำเนินการไม่ถูกต้องตามที่ได้รับอนุญาต ดำเนินการเสียให้ถูกต้อง (ร่างมาตรา ๒๒ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๐)

๑๕) เพิ่มมาตรการควบคุมอาหารในแต่ละกลุ่ม โดยให้ผู้อนุญาตมีอำนาจประกาศผลการตรวจสอบอาหารในกรณีที่น่าสงสัยว่า เป็นอาหารที่ไม่บริสุทธิ์ตามมาตรา ๒๖ เป็นอาหารปลอมตามมาตรา ๒๗ เป็นอาหารที่ผิดมาตรฐานตามมาตรา ๒๘ หรือเป็นอาหารที่เสื่อมคุณภาพตามมาตรา ๒๙ (ร่างมาตรา ๒๓ เพิ่มมาตรา ๓๐/๑)

๑๖) กำหนดมาตรการในการควบคุมอาหาร โดยแยกประเภทอาหารเป็นอาหารควบคุมเฉพาะ อาหารควบคุม และอาหารจัดแจ้ง (ร่างมาตรา ๒๔ แก้ไขเพิ่มเติมหมวด ๕ มาตรา ๓๑ ถึงมาตรา ๔๒ และเพิ่มมาตรา ๔๒/๑ ถึงมาตรา ๔๒/๑๐)

๑๖.๑) กำหนดให้การผลิตหรือนำเข้าอาหารควบคุมเฉพาะ ต้องขึ้นทะเบียนอาหารนั้นต่อผู้อนุญาต (ร่างมาตรา ๒๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๑)

๑๖.๒) กำหนดให้การขอขึ้นทะเบียนอาหารควบคุมเฉพาะ ต้องแจ้งรายการหรือรายละเอียดของอาหารต่อผู้อนุญาต (ร่างมาตรา ๒๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๒)

๑๖.๓) กำหนดให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจเพิกถอนใบสำคัญการขึ้นทะเบียนอาหารควบคุมเฉพาะได้ หากปรากฏว่า อาหารนั้นมีรายการหรือรายละเอียดไม่ตรงกับที่แจ้งไว้ หรือเป็นอาหารปลอม หรือเป็นอาหารที่ไม่ปลอดภัย (ร่างมาตรา ๒๔ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๖)

๑๖.๔) กำหนดให้การผลิตหรือนำเข้าซึ่งอาหารควบคุม ต้องแจ้งรายการอาหารนั้นต่อผู้อนุญาต (ร่างมาตรา ๒๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๗)

๑๖.๕) กำหนดให้การขอแจ้งรายการอาหารควบคุม ต้องแจ้งรายการหรือรายละเอียดของอาหารนั้นต่อผู้อนุญาต (ร่างมาตรา ๒๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๘)

๑๖.๖) กำหนดให้ผู้อนุญาตมีอำนาจเพิกถอนใบสำคัญการแจ้งรายการอาหารควบคุมได้ หากปรากฏว่า อาหารนั้นมีรายการหรือรายละเอียดไม่ตรงกับที่แจ้งไว้ หรือเป็นอาหารปลอม หรือเป็นอาหารที่ไม่ปลอดภัย (ร่างมาตรา ๒๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๒)

๑๖.๗) กำหนดให้การผลิตหรือนำเข้าอาหารจัดแจ้ง ต้องจัดแจ้งอาหารนั้นต่อผู้อนุญาต (ร่างมาตรา ๒๔ เพิ่มมาตรา ๔๒/๑)

๑๖.๘) กำหนดให้การขอจดแจ้งอาหารจดแจ้ง ต้องแจ้งรายการหรือรายละเอียดของอาหารนั้นต่อผู้อนุญาต (ร่างมาตรา ๒๔ เพิ่มมาตรา ๔๒/๒)

๑๖.๙) กำหนดให้ผู้อนุญาตมีอำนาจเพิกถอนใบสำคัญการจดแจ้งอาหารจดแจ้งได้ หากปรากฏว่า อาหารนั้นมีรายการหรือรายละเอียดไม่ตรงกับที่แจ้งไว้ หรือเป็นอาหารปลอม หรือเป็นอาหารที่ไม่ปลอดภัย (ร่างมาตรา ๒๔ เพิ่มมาตรา ๔๒/๖)

๑๖.๑๐) กำหนดให้ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้า ต้องแสดงเครื่องหมายการขึ้นทะเบียนอาหารควบคุมเฉพาะ เครื่องหมายการแจ้งรายการอาหารควบคุม หรือเครื่องหมายการจดแจ้งอาหารจดแจ้ง แล้วแต่กรณี ที่ฉลากอาหาร (ร่างมาตรา ๒๔ เพิ่มมาตรา ๔๒/๗)

๑๖.๑๑) กำหนดให้การขอรับใบแทนใบสำคัญการขึ้นทะเบียนอาหารควบคุมเฉพาะ ใบสำคัญการแจ้งรายการอาหารควบคุม หรือใบสำคัญการจดแจ้งอาหารจดแจ้ง ให้ขอได้ในกรณีสูญหาย ถูกทำลาย หรือลบล้างในสาระสำคัญ (ร่างมาตรา ๒๔ เพิ่มมาตรา ๔๒/๙)

๑๗) กำหนดมาตรการในการควบคุมการโฆษณาอาหาร หลักเกณฑ์การโฆษณาอาหาร และกำหนดให้การโฆษณาคุณภาพ ประโยชน์ คุณภาพ หรือสรรพคุณของอาหารต้องได้รับใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๒๕ เพิ่มหมวด ๕/๑ การโฆษณา เพิ่มมาตรา ๔๒/๑๑ - มาตรา ๔๒/๑๘)

๑๗.๑) กำหนดให้การโฆษณาอาหารต้องไม่ใช่ข้อความที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภค หรือข้อความที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อส่วนรวม เช่น ไม่ใช่ข้อความที่เป็นเท็จหรือเกินความจริง (ร่างมาตรา ๒๕ เพิ่มมาตรา ๔๒/๑๑)

๑๗.๒) กำหนดให้การโฆษณาคุณภาพ ประโยชน์ คุณภาพ หรือสรรพคุณของอาหาร ต้องได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต (ร่างมาตรา ๒๕ เพิ่มมาตรา ๔๒/๑๒)

๑๗.๓) กำหนดให้ผู้อนุญาตมีอำนาจออกคำสั่งให้แก้ไขข้อความหรือวิธีการในการโฆษณา หรือให้ระงับโฆษณาที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ได้ (ร่างมาตรา ๒๕ เพิ่มมาตรา ๔๒/๑๔)

๑๗.๔) กำหนดให้ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าข้อความใดที่ใช้ในการโฆษณาอาหารเป็นเท็จหรือเกินความจริง ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งให้ผู้รับอนุญาตโฆษณา หรือผู้เกี่ยวข้องพิสูจน์ว่าข้อความนั้นไม่เป็นเท็จหรือเกินจริงได้ (ร่างมาตรา ๒๕ เพิ่มมาตรา ๔๒/๑๗)

๑๗.๕) กำหนดมาตรการการเพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองประชาชน โดยให้ผู้อนุญาตมีอำนาจประกาศผลการตรวจสอบโฆษณาอาหาร หรือเรียกเก็บหรือดำเนินการกับสื่อโฆษณาอาหารที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ได้ (ร่างมาตรา ๒๕ เพิ่มมาตรา ๔๒/๑๘)

๑๘) แก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ เกี่ยวกับการยึดหรืออายัดอาหาร ภาชนะบรรจุ หรือวัตถุดิบอาหารที่มีเหตุสงสัยว่าอาจไม่ปลอดภัยต่อผู้บริโภค อาหารไม่บริสุทธิ์ อาหารปลอม อาหารผิดมาตรฐาน หรืออาหารเสื่อมคุณภาพ (ร่างมาตรา ๒๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๓ (๔) และ (๕) และร่างมาตรา ๒๗ เพิ่ม (๖) ของมาตรา ๔๓)

๑๙) กำหนดให้ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งทำลายหรือดำเนินการกับสิ่งที่ยึดหรืออายัดไว้ตามระเบียบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ไม่ปรากฏเจ้าของหรือไม่มีผู้มาแสดงตัวเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครอง

(๒) เจ้าของหรือผู้ครอบครองไม่ร้องขอคืนภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งว่าไม่มีการดำเนินคดี

(๓) เจ้าของหรือผู้ครอบครองไม่ร้องขอคืนภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ผู้ต้องหาชำระค่าปรับตามที่เปรียบเทียบ วันที่ทราบคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือวันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดไม่ให้รับสิ่งที่ยึดหรืออายัดนั้น แล้วแต่กรณี

(ร่างมาตรา ๒๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๔)

๒๐) แก้ไขเพิ่มเติมเรื่องการพักใช้ใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๓๐ แก้ไขเพิ่มเติมหมวด ๗ การพักใช้ใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาต มาตรา ๔๖ และเพิ่มมาตรา ๔๖/๑ - มาตรา ๔๖/๓)

๒๐.๑) กำหนดให้ผู้อนุญาตโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตครั้งละไม่เกิน ๑๒๐ วัน หรือกรณีที่มีการฟ้องร้องผู้รับอนุญาตต่อศาลว่าได้กระทำความผิด จะพักใช้ใบอนุญาตไว้เพื่อรอคำพิพากษาอันถึงที่สุดก็ได้ (ร่างมาตรา ๓๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๖)

๒๐.๒) กำหนดให้ผู้อนุญาตโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ มีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาต หากปรากฏว่าผู้รับอนุญาตได้กระทำความผิดตามมาตรา ๒๕ (๑) หรือ (๒) หรือผู้รับอนุญาตได้กระทำความผิดและเคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๔๖ มาแล้ว และกระทำความผิดซ้ำในเหตุอย่างเดียวกันภายใน ๓ ปี นับแต่ถูกพักใช้ใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๓๐ เพิ่มมาตรา ๔๖/๑)

๒๑) กำหนดเรื่องการอุทธรณ์ (ร่างมาตรา ๓๑ เพิ่มหมวด ๗/๑ การอุทธรณ์ เพิ่มมาตรา ๔๖/๔ - มาตรา ๔๖/๖)

๒๑.๑) ในกรณีผู้อนุญาตมีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตผลิตหรือนำเข้าเพื่อจำหน่าย ไม่ต่อใบอนุญาตผลิตหรือนำเข้าเพื่อจำหน่าย ไม่อนุญาตให้ย้ายสถานที่ผลิต สถานที่นำเข้าหรือสถานที่เก็บอาหาร ไม่ออกใบอนุญาตโฆษณา ผู้ขออนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือ ไปยังรัฐมนตรีภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ทราบคำสั่งดังกล่าว คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด (ร่างมาตรา ๓๑ เพิ่มมาตรา ๔๖/๔)

๒๑.๒) ในกรณีผู้อนุญาตมีคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตผลิตหรือนำเข้าเพื่อจำหน่าย เพิกถอนใบอนุญาตผลิตหรือนำเข้าเพื่อจำหน่าย เพิกถอนใบอนุญาตโฆษณา เพิกถอนใบสำคัญ การแจ้งรายการเพิกถอนใบสำคัญการจดทะเบียน ผู้รับอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือไปยังรัฐมนตรี ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ทราบคำสั่งดังกล่าว คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด (ร่างมาตรา ๓๑ เพิ่มมาตรา ๔๖/๕)

๒๑.๓) ให้รัฐมนตรีวินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ (ร่างมาตรา ๓๑ เพิ่มมาตรา ๔๖/๖)

๒๒) แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษ (ร่างมาตรา ๓๒ แก้ไขเพิ่มเติมหมวด ๘ บทกำหนดโทษ มาตรา ๔๗ - มาตรา ๕๕ เพิ่มมาตรา ๗๕/๑ - มาตรา ๗๕/๒๒) เช่น

๒๒.๑) กำหนดโทษกรณีฝ่าฝืนประกาศรัฐมนตรีเกี่ยวกับการควบคุมอาหารและคุ้มครองผู้บริโภค ในเรื่องต่าง ๆ ในมาตรา ๖ เช่น ประกาศเรื่องการกำหนดคุณภาพหรือมาตรฐานของอาหารที่ผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย ประกาศเรื่องกำหนดอาหารจัดแจ้ง ประกาศเรื่องกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการจำหน่ายอาหารตามประเภท (ร่างมาตรา ๓๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๗ - มาตรา ๕๔)

๒๒.๒) กำหนดโทษกรณีผลิตอาหารเพื่อจำหน่ายโดยไม่ได้รับอนุญาต ตามมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง หรือนำเข้าซึ่งอาหารเพื่อจำหน่ายโดยไม่ได้รับอนุญาต ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (ร่างมาตรา ๓๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๖)

๒๒.๓) กำหนดโทษกรณีผลิตอาหารหรือนำเข้าซึ่งอาหารเฉพาะคราวโดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๖ (๑) หรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงตามมาตรา ๑๖ วรรคสอง (ร่างมาตรา ๓๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๗)

๒๒.๔) กำหนดโทษกรณีผลิต นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย ซึ่งอาหาร ไม่บริสุทธิ์ตามมาตรา ๒๕ (๑) อาหารปลอมตามมาตรา ๒๕ (๒) อาหารผิดมาตรฐานตามมาตรา ๒๕ (๓) หรืออาหารเสื่อมคุณภาพตามมาตรา ๒๕ (๔) (ร่างมาตรา ๓๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๑ - มาตรา ๖๔)

๒๒.๕) กำหนดโทษสำหรับผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าซึ่งอาหาร ควบคุมเฉพาะที่มีได้ขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๓๑ (ร่างมาตรา ๓๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๔)

๒๒.๖) กำหนดโทษกรณีจำหน่ายอาหารควบคุมเฉพาะโดยมิได้ขึ้นทะเบียน ตามมาตรา ๓๑ (ร่างมาตรา ๓๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๐)

๒๒.๗) กำหนดโทษสำหรับผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าซึ่งอาหาร ควบคุมที่มีได้แจ้งรายการตามมาตรา ๓๗ (ร่างมาตรา ๓๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๕)

๒๒.๘) กำหนดโทษกรณีจำหน่ายอาหารควบคุมโดยมิได้แจ้งรายการตามมาตรา ๓๗ (ร่างมาตรา ๓๒ เพิ่มมาตรา ๗๕/๑)

๒๒.๙) กำหนดโทษสำหรับผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าซึ่งอาหารจัดแจ้ง ที่มีได้จัดแจ้งตามมาตรา ๔๒/๑ (ร่างมาตรา ๓๒ เพิ่มมาตรา ๗๕/๖)

๒๒.๑๐) กำหนดโทษกรณีจำหน่ายอาหารจัดแจ้งโดยมิได้จัดแจ้งตามมาตรา ๔๒/๑ (ร่างมาตรา ๓๒ เพิ่มมาตรา ๗๕/๗)

๒๒.๑๑) กำหนดโทษกรณีโฆษณาอาหารโดยใช้ข้อความที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภค หรือข้อความที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อส่วนรวม ตามมาตรา ๔๒/๑๑ (ร่างมาตรา ๓๒ เพิ่มมาตรา ๗๕/๑๒)

๒๒.๑๒) กำหนดโทษสำหรับผู้แทนนิติบุคคล ในกรณีที่ผู้กระทำความผิด เป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดเกิดจากคำสั่งหรือการกระทำของผู้แทนนิติบุคคล หรือกรณีที่ บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการ และละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการ จนเป็นเหตุให้ นิติบุคคลกระทำความผิด ให้ผู้แทนนิติบุคคลนั้นรับโทษสำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย (ร่างมาตรา ๓๒ เพิ่มมาตรา ๗๕/๒๑)

๒๒.๑๓) สำหรับความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษสถานเดียว หรือโทษจำคุก ไม่เกิน ๑ ปี ให้เลขาธิการหรือผู้ที่เลขาธิการมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบตามหลักเกณฑ์ ที่คณะกรรมการกำหนด เมื่อผู้ต้องหาชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกัน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ร่างมาตรา ๓๒ เพิ่มมาตรา ๗๕/๒๒)

๒๓) แก้ไขเพิ่มเติมอัตราค่าธรรมเนียมทำพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๓๓)

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ใบอนุญาตผลิตอาหาร	ฉบับละ	๑๐๐,๐๐๐ บาท
(๒) ใบอนุญาตผลิตอาหารเป็นการเฉพาะคราว	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐ บาท
(๓) ใบอนุญาตนำเข้าอาหาร	ฉบับละ	๒๐๐,๐๐๐ บาท
(๔) ใบอนุญาตนำเข้าอาหารเป็นการเฉพาะคราว	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐ บาท
(๕) ใบอนุญาตโฆษณาอาหาร	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐ บาท
(๖) ใบสำคัญการขึ้นทะเบียน	ฉบับละ	๕๐,๐๐๐ บาท
(๗) ใบสำคัญการแจ้งรายการ	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐ บาท
(๘) ใบสำคัญการจดแจ้ง	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐ บาท
(๙) การต่ออายุใบอนุญาตเท่ากับค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประเภทนั้น ๆ แต่ละฉบับ		

การออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมอาจกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกัน โดยคำนึงถึงชนิด กลุ่ม ประเภทของอาหาร ขนาดและกิจการของผู้ประกอบการ และประเภทของการแก้ไขเปลี่ยนแปลง

๒๔) บทเฉพาะกาล (ร่างมาตรา ๓๔ - มาตรา ๔๕)

๒๔.๑) กำหนดให้ใบอนุญาตผลิตอาหารที่ออกตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และยังมีผลใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุ (ร่างมาตรา ๓๔)

๒๔.๒) กำหนดให้ในระหว่างที่รัฐมนตรียังไม่ประกาศกำหนดอาหารควบคุมเฉพาะตามมาตรา ๖ (๒) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้อาหารควบคุมเฉพาะที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๖ (๑) และ (๒) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นอาหารควบคุมเฉพาะตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

นอกจากนี้ ให้ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตำรับอาหารซึ่งออกตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่ยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๓๖)

๒๔.๓) กำหนดให้ในระหว่างที่รัฐมนตรียังไม่ประกาศกำหนดอาหารควบคุม ตามมาตรา ๖ (๓) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้อาหารที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดคุณภาพหรือมาตรฐานตามมาตรา ๖ (๓) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นอาหารควบคุมตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๓๗)

๒๔.๔) กำหนดให้ในระหว่างที่รัฐมนตรียังไม่ประกาศกำหนดอาหารจัดแจ้ง ตามมาตรา ๖ (๔) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้อาหารที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดเป็นอาหารที่ต้องมีฉลากตามมาตรา ๖ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นอาหารจัดแจ้งตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๓๘)

๒๔.๕) กำหนดให้คำขออนุญาต คำขอขึ้นทะเบียนตำรับอาหาร คำขอประเมิน เอกสารวิชาการ หรือคำขอใด ที่ได้ยื่นไว้ตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และยังอยู่ในระหว่างการพิจารณา ให้ถือเป็นคำขอตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ และหากมีคำขอดังกล่าวแตกต่างไปจากคำขอตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งให้แก้ไขเพิ่มเติมคำขอให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ได้ (ร่างมาตรา ๔๒)

๒๔.๖) กำหนดให้กฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะมีการออกกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศ ตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ทั้งนี้ ให้ออกกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศให้แล้วเสร็จภายใน ๒ ปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรี (ร่างมาตรา ๔๔)

๓. การอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ภายหลังจากรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข (นายสาธิต ปิตุเตชะ) ได้แถลง หลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อที่ประชุมสภา ผู้แทนราษฎรแล้ว มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายอย่างกว้างขวาง โดยมีประเด็นข้อสังเกต ดังต่อไปนี้

๑) การยกเลิกบทนิยามคำว่า “อาหารควบคุมเฉพาะ” “ตำรับอาหาร” และ “โรงงาน” และการเพิ่มบทนิยามอื่น ๆ ควรพิจารณาให้รอบคอบ เพราะบทนิยามแต่ละคำมีประเด็นรายละเอียดที่เกี่ยวข้องและยึดโยงกันอยู่

๒) การที่ร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้ผู้เชี่ยวชาญ องค์กรผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงานของรัฐ และเอกชนทั้งในและต่างประเทศเข้ามาร่วมในกระบวนการพิจารณาอาหารด้วย โดยให้มีหน้าที่ประเมินเอกสารทางวิชาการ ตรวจสอบวิเคราะห์ ตรวจสอบ เพื่อให้กระบวนการพิจารณาอาหารสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพนั้น ยังไม่มีการกำหนดรายละเอียดของผู้เชี่ยวชาญ และองค์กรผู้เชี่ยวชาญไว้ จึงมีข้อเสนอแนะว่า ผู้เชี่ยวชาญควรเป็นบุคคลที่ได้รับการขึ้นทะเบียนจากองค์กรที่ได้มาตรฐาน และองค์กรผู้เชียวชาญนั้นก็ควรเป็นองค์กรที่มีมาตรฐานด้วย ทั้งนี้ เพื่อจะทำให้กระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหารมีความน่าเชื่อถือและได้รับการยอมรับ

๓) การที่ร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้เงินค่าใช้จ่ายที่จัดเก็บจากผู้ยื่นคำขอในกระบวนการพิจารณาอาหาร และค่าขึ้นบัญชีที่จัดเก็บจากผู้เชี่ยวชาญ องค์กรผู้เชี่ยวชาญ และหน่วยงานของรัฐหรือเอกชน เป็นเงินของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาหรือหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้จัดเก็บ โดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินนั้น มีข้อสังเกตว่า เมื่อเงินดังกล่าวเป็นเงินที่จ่ายให้แก่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา จึงเข้าลักษณะเป็นรายได้แผ่นดินที่ต้องนำส่งคลัง ตามพระราชบัญญัติเงินคงคลัง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๔ วรรคหนึ่ง ซึ่งบัญญัติว่า “ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๑๓ บรรดาเงินทั้งปวงที่พึงชำระให้แก่รัฐบาลไม่ว่าเป็นภาษีอากร ค่าธรรมเนียม ค่าปรับ เงินกู้หรือเงินอื่นใด หัวหน้าส่วนราชการที่ได้เก็บหรือรับเงินนั้นมีหน้าที่ควบคุมให้ส่งเข้าบัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ ๑ หรือส่งคลังจังหวัดหรือคลังอำเภอตามกำหนดเวลาและข้อบังคับที่รัฐมนตรีกำหนด โดยไม่หักเงินไว้เพื่อการใด ๆ เลย”

๔) การกำหนดให้ผู้รับอนุญาตผลิตอาหารเพื่อการส่งออก ต้องจัดเก็บเอกสารเกี่ยวกับประเทศผู้ซื้อหรือผู้สั่งซื้อ จัดทำข้อมูลเกี่ยวกับการส่งออก และจัดเก็บเอกสารหรือหลักฐานดังกล่าว เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ มีข้อสังเกตว่า การส่งออกและนำเข้าเป็นการดำเนินการของประเทศคู่ค้า ดังนั้น การจัดเก็บเอกสารสำคัญต่าง ๆ จึงควรเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของทางราชการ

๕) ในส่วนของการแก้ไขเพิ่มเติมบัญชีอัตราค่าธรรมเนียม ที่กำหนดอัตราค่าธรรมเนียม ในบางรายการไว้สูงมาก เช่น อัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตผลิตอาหาร ฉบับละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท จากเดิมที่กำหนดไว้เพียงอัตราฉบับละ ๑๐,๐๐๐ บาท เท่านั้น มีข้อสังเกตว่า การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในอัตราที่สูงเช่นนี้ จะทำให้ผู้ประกอบการรายย่อย และผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs ซึ่งมีทุนทรัพย์น้อย และมีอยู่เป็นจำนวนมาก ไม่สามารถขอใบอนุญาตและเข้ามาอยู่ในความดูแลของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาได้ ซึ่งหากปรับลดอัตราค่าธรรมเนียมลง ก็จะเป็นการช่วยเหลือ

สนับสนุนผู้ประกอบการดังกล่าว ให้เข้ามาสู่ระบบและประกอบธุรกิจได้อย่างมั่นคง สร้างมาตรฐาน ความเชื่อมั่น ความปลอดภัยต่อประชาชนและผู้บริโภคได้อย่างดียิ่ง

๖) เนื่องจากปัจจุบัน มีกฎหมายหลายฉบับที่ให้อำนาจแก่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ในการดูแลเรื่องอาหารไว้ จึงมีข้อสังเกตว่า การแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอาหารในครั้งนี้ อาจทำให้ การปฏิบัติงานของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาที่มีความทับซ้อนกับการปฏิบัติงานของกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ได้

๗) ในเรื่องการโฆษณาอาหารโดยเฉพาะอาหารเสริม ควรมีการควบคุมมิให้มีการโฆษณา สรรพคุณของอาหารที่เกินจริงหรือเป็นเท็จ และลงโทษอย่างจริงจัง เพื่อป้องกันมิให้ประชาชน หรือผู้บริโภคหลงเชื่อโฆษณาและไปซื้ออาหารดังกล่าวมารับประทาน

๓.๑. รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข (นายสาริต ปิตุเตชะ) ตอบชี้แจง ดังนี้

ในเรื่องหลักการของร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งเป็นการแก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่ไม่ได้แก้ไขมาเป็นเวลาถึง ๔๐ ปี มีเจตนารมณ์และเหตุผลสำคัญ สอดคล้องกับที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีข้อสังเกต ส่วนเรื่องนโยบายการประสานความร่วมมือกับ ต่างประเทศนั้น ที่ผ่านมามีหลายเรื่องที่ทางสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาได้ดำเนินนโยบาย ประสานความร่วมมือกับต่างประเทศไปแล้ว เช่น มาตรฐานเรื่องตรวจวัคซีนเพื่อให้ได้มาตรฐาน ที่นานาชาติยอมรับ

สำหรับในเรื่องการแก้ไขพระราชบัญญัตินี้ เจตนารมณ์เพื่อส่งเสริมผู้ประกอบการ ซึ่งจะดำเนินการไปพร้อมกับการควบคุมมาตรฐานที่ปลอดภัยสำหรับผู้บริโภค และการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการโฆษณา เช่น โฆษณาเกินจริง การกล่าวอ้างสรรพคุณของอาหารว่าช่วยแก้ไขปัญหาเรื่องของสุขภาพ

ซึ่งหลักการทั้งสามเรื่องนี้ จะต้องดำเนินการควบคู่กันไปด้วยกัน การแก้ไขพระราชบัญญัติ อาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ จากเดิมที่อาหารมีคำนิยามแต่เฉพาะคำว่า “อาหารควบคุมเฉพาะ” แก้ไขไปเป็น ๓ ระดับ เพื่อให้การเข้าถึง การขออนุญาต และการจัดแจ้ง กระทำได้ง่ายขึ้น โดยแยกกลุ่มอาหารเป็น “อาหารควบคุมเฉพาะ” “อาหารควบคุม” และ “อาหารจัดแจ้ง”

โดยในเรื่องการควบคุม เรื่องมาตรฐานอาหารปลอดภัย เรื่องโฆษณา จะอยู่ ตามมาตราต่าง ๆ ที่ขอแก้ไข ใน ๑๔ มาตรา ซึ่งตามหลักการและเหตุผล มีวัตถุประสงค์ให้ร่างพระราชบัญญัตินี้ เป็นเครื่องมือสำคัญไม่ว่าจะเป็นเรื่องของวิสาหกิจชุมชน ประชาชนรายย่อยที่สามารถเข้าถึงได้ ในกรณีที่เป็นอาหารธรรมดา ที่ไม่ต้องมีการควบคุมเป็นพิเศษ ก็จะทำให้เป็นอาหารจัดแจ้งซึ่งมีมาตรการที่ควบคุม ที่มีความเข้มข้นแตกต่างกันไป โทษก็มีการกำหนดไว้ในอัตราที่แตกต่างกันไปในแต่ละประเภท ที่มีความสำคัญและก็มีความเป็นเฉพาะสำหรับอาหารนั้น ๆ

๓.๒ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์สุขภาพ รักษาการรองเลขาธิการ คณะกรรมการอาหารและยา (เภสัชกรหญิงสุภัทรา บุญเสริม) ตอบชี้แจง ดังนี้

ในการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในครั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาได้ทบทวนปัญหาและอุปสรรคในการบังคับใช้พระราชบัญญัติฯ แล้วจึงได้เสนอขอแก้ไขในมาตราที่เกี่ยวข้อง และเป็นประเด็นสำคัญควบคู่กัน ก็คือ การเพิ่มเติมเรื่องกระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร

ความกังวลลำดับแรก เรื่องของคำนิยาม คำว่า “อาหาร” ในพระราชบัญญัติอาหาร จะไม่ทำให้การปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่มี “ความทับซ้อน” กับการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น หรือพระราชบัญญัติที่อยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์แต่อย่างใด เนื่องจากในการดูแลเรื่องอาหารตามพระราชบัญญัติอาหารฯ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา จะดูแลในเรื่องมาตรฐานความปลอดภัยของอาหาร ส่วนกระทรวงเกษตรฯ จะดูแลในเรื่องของโรคพืชกับมาตรฐานของด้านเกษตร เพราะฉะนั้นการทำงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ก็จะไม่มีความทับซ้อนกัน

ส่วนการยกเลิกคำนิยามคำว่า “ตำรับอาหาร” ก็คือ “อาหารควบคุมเฉพาะ” ก็คือเรื่องนี้ในเบื้องต้นคำนิยามดังกล่าวไม่จำเป็นต้องนำมาใช้ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ส่วนรายละเอียดทางเทคนิคนั้น จะขอชี้แจงในชั้นกรรมาธิการ

นอกจากนี้ สำหรับความกังวลในเรื่อง “อัตราค่าธรรมเนียม” และ “วิสาหกิจชุมชน” หรือ “ผู้ผลิตอาหารรายย่อย”ว่าจะไม่ได้รับการส่งเสริมตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาขอเน้นย้ำว่าอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติฉบับนี้ เป็นกรอบอัตราเพดานค่าธรรมเนียมสูงสุด ซึ่งหากในอนาคตจะไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัตินี้เพิ่มเติมอัตราค่าธรรมเนียมที่แก้ไขในครั้ง นี้ ก็ยังคงสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจในอนาคตอีก ๒๐ - ๓๐ ปีข้างหน้า แต่ในเรื่องของอัตราค่าธรรมเนียมที่จัดเก็บจริง จะดำเนินการออกกฎหมายลำดับรอง โดยออกเป็นกฎกระทรวง ดังที่ปรากฏในมาตรา ๕ ซึ่งได้กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดผู้ได้รับการยกเว้นการเก็บค่าธรรมเนียมด้วย โดยเจตนารมณ์ของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา จะยกเว้นค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้แก่วิสาหกิจชุมชนหรือผู้ประกอบการรายย่อย ซึ่งมีความคล้ายคลึงกับพระราชบัญญัติอื่น ๆ เช่น พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง จึงกล่าวได้ว่าร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เป็นกฎหมายส่งเสริมการประกอบการของผู้ผลิตรายย่อยในประเทศ นอกจากนี้ ร่างพระราชบัญญัตินี้ ยังช่วยสนับสนุนการส่งออกอีกด้วย โดยกำหนดในตัวอย่างว่า การส่งออกสินค้าอาหารไปยังต่างประเทศไม่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายไทย ดังนั้น ผู้ส่งออกจึงสามารถดำเนินการได้อิสระตามความต้องการของคู่ค้า

ส่วนในเรื่องของการโฆษณา นั้น จะเห็นได้ว่าในปัจจุบัน การโฆษณาอาหารเสริม มีปัญหาโฆษณาโอ้อวดเกินจริง หรือแสดงสรรพคุณเป็นยาอยู่เป็นจำนวนมาก เพราะฉะนั้น ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จึงให้ความสำคัญกับเรื่องการโฆษณา โดยกำหนดข้อความโฆษณา ที่จะอนุญาตหรือไม่อนุญาตไว้อย่างชัดเจน โดยอ้างอิงตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ไม่ว่าจะเป็นการโฆษณาโอ้อวดเกินจริง การโฆษณาขัดต่อศีลธรรม หรือส่งเสริมให้เกิดความแตกแยกในสังคม ล้วนเป็นถ้อยคำที่ปรากฏอยู่ในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ทั้งสิ้น ซึ่งการแก้ไขเพิ่มเติม ในประเด็นนี้จะช่วยให้การพิจารณาอนุญาตโฆษณาของเจ้าหน้าที่มีความชัดเจน นอกจากนี้ ยังได้ปรับปรุง บทกำหนดโทษ โดยมีการเพิ่มอัตราโทษปรับให้สูงขึ้น อันจะทำให้ผู้ที่จะทำโฆษณาที่ผิดกฎหมาย มีความเกรงกลัว ซึ่งจะช่วยลดปริมาณการโฆษณาที่ผิดกฎหมายให้น้อยลง

สำหรับกระบวนการพิจารณาอนุญาตโดยใช้ผู้เชี่ยวชาญไม่ว่าจะเป็นองค์กรหรือบุคคล จะมีกระบวนการขั้นตอนการพิจารณาขึ้นบัญชีผู้เชี่ยวชาญที่รัดกุม ส่วนการใช้จ่ายเงินต่าง ๆ มีกฎหมายที่ ซึ่งผ่านความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง ตามหลักเกณฑ์ที่แน่นอนและตรวจสอบได้โดยสำนักงาน การตรวจเงินแผ่นดิน

๔. ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ

มติ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญประจำปี ครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่หนึ่ง รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ด้วยคะแนนเสียง ๓๑๒ เสียง ไม่รับหลักการ ๑ เสียง งดออกเสียง ๑ เสียง และไม่ลงคะแนนเสียง ๑ เสียง และมีมติให้ตั้ง คณะกรรมาธิการวิสามัญ จำนวน ๒๕ คน เพื่อพิจารณาในวาระที่สองขึ้นคณะกรรมาธิการ มีกำหนด แปรญัตติภายใน ๗ วัน

๑. เอกสารประกอบการพิจารณา ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เป็นพิเศษ
วันพุธที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

<https://dl.parliament.go.th/handle/lirt/588729>

๒. บันทึกการประชุม ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง)
วันพุธที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

http://msbis.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_report/main_warehouse_dll_x.php?aid=10115&mid=4356

๓. บันทึกการออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๘
(สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

http://msbis.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_report/main_warehouse_dll_x.php?aid=10116&mid=4356

๑๙

(สำเนา)

เลขรับ ๑๕๘๖๘/๒๕๖๔ วันที่ ๑๑ พ.ย. ๒๕๖๔

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ที่ นร ๐๕๐๓/๓๕๐๒๔

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติฯ และเอกสารประกอบในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ต่อสภาผู้แทนราษฎรเป็นเรื่องด่วน ดังที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล บันทึกวิเคราะห์
สรุปสาระสำคัญ และเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาเป็นเรื่องด่วนต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๑๓๔๒

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : saraban@soc.go.th

สำเนาถูกต้อง

(นายสมิทธิชัย จันทร์เพ็ญ)

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานระเบียบวาระ

สำนักการประชุม

จิราภา พิมพ์

ดูฝ่ายงาน

ตรวจ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ดังต่อไปนี้

(๑) ยกเลิกบทนิยามคำว่า “อาหารควบคุมเฉพาะ” “ตำรับอาหาร” และ “โรงงาน” และเพิ่มบทนิยามคำว่า “วัตถุสัมผัสอาหาร” “เอกสารกำกับอาหาร” “ข้อความ” “โฆษณา” “สถานที่” “กระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร” และ “เลขาคีการ” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

(๒) กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขมีอำนาจประกาศกำหนดกลุ่มอาหารโดยแบ่งเป็นอาหารควบคุมเฉพาะ อาหารควบคุม และอาหารจัดแจ้ง กำหนดอาหารที่ต้องประเมินความปลอดภัย และกำหนดหลักเกณฑ์การใช้วัตถุสัมผัสอาหาร การจำหน่ายอาหาร การขนส่ง การเก็บรักษา และการโฆษณา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖)

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมชื่อตำแหน่งรองเลขาคีการคณะกรรมการอาหารและยา และผู้อำนวยการกอง กองอาหาร ในองค์ประกอบคณะกรรมการให้ถูกต้องและเป็นปัจจุบัน รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการอาหารให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขและผู้อนุญาต กำหนดการดำเนินงานของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระในระหว่างการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ แก้ไขเพิ่มเติมเหตุในการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และกำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการที่แต่งตั้งเพื่อปฏิบัติการเกี่ยวกับกระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๗ วรรคสอง มาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ และเพิ่มมาตรา ๑๒ วรรคสอง)

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การขอรับใบอนุญาตผลิตอาหารเพื่อจำหน่าย กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงแก้ไขใบอนุญาต และกำหนดหลักเกณฑ์ในการขอม้วนผันการต่ออายุใบอนุญาต (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๖ (๒) และเพิ่มมาตรา ๑๖/๑ และมาตรา ๑๘ วรรคสาม)

(๕) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การดำเนินการเกี่ยวกับการพิจารณาอาหาร และกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร และหลักเกณฑ์ในการติดตาม ตรวจสอบ หรือเฝ้าระวังอาหาร รวมทั้งกำหนดอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้มีอำนาจในการกำหนดอัตราค่าใช้จ่ายสูงสุดและค่าใช้จ่ายที่จะจัดเก็บ อัตราค่าขึ้นบัญชีสูงสุดและค่าขึ้นบัญชีที่จะจัดเก็บ และหลักเกณฑ์ในการรับเงิน และจ่ายเงินดังกล่าว (เพิ่มหมวด ๒/๑ กระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร มาตรา ๑๔/๑ ถึงมาตรา ๑๔/๕)

(๖) แก้ไขเพิ่มเติมให้ผู้รับอนุญาตผลิตเพื่อการส่งออกต้องจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับอาหารนั้นต่อผู้อนุญาต และต้องจัดเก็บเอกสารหรือหลักฐานเพื่อให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบ รวมทั้งกำหนดห้ามจำหน่ายอาหารเพื่อการส่งออกในราชอาณาจักร (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๔)

(๗) กำหนดการควบคุมอาหารเสื่อมคุณภาพ แก้ไขเพิ่มเติมลักษณะของอาหารปลอมและอาหารผิดมาตรฐาน และแก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจของผู้อนุญาตเกี่ยวกับการออกคำสั่งเพื่อการควบคุมอาหาร และประกาศผลตรวจสอบให้ประชาชนทราบ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕ (๔) มาตรา ๒๗ (๔) และ (๕) มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ และเพิ่มมาตรา ๓๐/๑)

(๘) กำหนดมาตรการเพื่อควบคุมอาหารในแต่ละกลุ่ม โดยกำหนดให้อาหารควบคุมเฉพาะต้องขึ้นทะเบียน อาหารควบคุมต้องแจ้งรายการ และอาหารจัดแจ้งต้องจัดแจ้ง และกำหนดการขอรับใบแทนใบสำคัญของอาหารดังกล่าว รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์ในการดำเนินการและการแก้ไขเปลี่ยนแปลง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๒ และแก้ไขเพิ่มเติมหมวด ๕ อาหารควบคุมเฉพาะ อาหารควบคุม และอาหารจัดแจ้ง มาตรา ๓๑ ถึงมาตรา ๔๒ และเพิ่มมาตรา ๔๒/๑ ถึงมาตรา ๔๒/๑๐)

(๙) กำหนดมาตรการในการควบคุมการโฆษณาอาหาร กำหนดหลักเกณฑ์การโฆษณา และกำหนดให้การโฆษณาคุณภาพ หรือสรรพคุณของอาหารต้องได้รับใบอนุญาต (เพิ่มหมวด ๕/๑ การโฆษณา มาตรา ๔๒/๑๑ ถึงมาตรา ๔๒/๑๘)

(๑๐) แก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการยึดหรืออายัด และแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การดำเนินการกับสิ่งที่ยึดหรืออายัดไว้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๓ (๔) และ (๕) และมาตรา ๔๔ และเพิ่มมาตรา ๔๓ (๖) และมาตรา ๔๔/๑)

(๑๑) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการพักใช้ใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาต (แก้ไขเพิ่มเติมหมวด ๗ การพักใช้ใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาต มาตรา ๔๖ และเพิ่มมาตรา ๔๖/๑ ถึงมาตรา ๔๖/๓)

(๑๒) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการอุทธรณ์ (เพิ่มหมวด ๗/๑ การอุทธรณ์ มาตรา ๔๖/๔ ถึงมาตรา ๔๖/๖)

(๑๓) แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย และแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การเปรียบเทียบให้เหมาะสม (แก้ไขเพิ่มเติมหมวด ๘ บทกำหนดโทษ มาตรา ๔๗ ถึงมาตรา ๔๙ และเพิ่มมาตรา ๔๘/๑ ถึงมาตรา ๔๘/๒๑)

(๑๔) แก้ไขเพิ่มเติมอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ มีบทบัญญัติบางประการที่เป็นข้อจำกัดในการควบคุมความปลอดภัยอาหารและการโฆษณาอาหาร สมควรแก้ไขเพิ่มเติมมาตรการควบคุมอาหาร โดยกำหนดควบคุมอาหารตามระดับความเสี่ยงที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรือผลกระทบต่อผู้บริโภค แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การดำเนินการเกี่ยวกับการพิจารณาอาหารและกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการโฆษณาอาหาร กำหนดให้มีผู้เชี่ยวชาญ องค์กรผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรเอกชนทั้งในและต่างประเทศ ทำหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหารเพื่อให้กลไกในการพิจารณาอนุญาตมีความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเสริมศักยภาพในการแข่งขันทางธุรกิจ ตลอดจนแก้ไขบทกำหนดโทษและอัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
อาหาร (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยอาหาร

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ
ของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๔ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย
เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตาม
พระราชบัญญัตินี้ เพื่อกำหนดมาตรการควบคุมอาหารให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน
ที่มีการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีในการผลิตและการโฆษณาอาหารเพื่อให้ประชาชนได้รับ
ความปลอดภัยจากการบริโภคอาหารที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานตามหลักสากล รวมทั้ง
เพิ่มศักยภาพในการแข่งขันทางธุรกิจของผลิตภัณฑ์อาหารในการส่งออกให้เหมาะสมกับสถานการณ์
การเปลี่ยนแปลงด้านการค้าระหว่างประเทศ ตลอดจนเพิ่มกลไกในการพิจารณาอนุญาตให้มีความรวดเร็ว
และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพินัยม คำว่า “อาหารควบคุมเฉพาะ” “ตำรับอาหาร”
และ “โรงงาน” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒

มาตรา ๔ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “วัตถุสัมผัสอาหาร” ระหว่างบทนิยามคำว่า “ภาชนะบรรจุ” และ “ฉลาก” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒

“วัตถุสัมผัสอาหาร” หมายความว่า วัตถุที่โดยสภาพการใช้งานต้องสัมผัสกับอาหารหรือวัตถุที่บรรจุในภาชนะบรรจุอาหาร ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการรักษาคุณภาพอาหาร หรือเพื่อประโยชน์ในการผลิต”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “เอกสารกำกับอาหาร” “ข้อความ” และ “โฆษณา” ระหว่างบทนิยามคำว่า “ฉลาก” และ “ผลิต” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒

“เอกสารกำกับอาหาร” หมายความว่า กระดาษหรือวัตถุอื่นใดที่ทำให้ปรากฏความหมายด้วยข้อความใด ๆ เกี่ยวกับอาหาร รวมถึงเอกสารหรือคู่มือสำหรับใช้ประกอบกับอาหารนั้น ที่สอดแทรกหรือรวมไว้กับภาชนะบรรจุอาหารหรือหีบห่อของภาชนะบรรจุอาหาร

“ข้อความ” หมายความว่า รวมถึง การกระทำที่ปรากฏด้วยตัวอักษร ภาพ รูป รอยประดิษฐ์ ภาพยนตร์ แสง เสียง เครื่องหมาย หรือการกระทำอย่างใด ๆ ที่ทำให้บุคคลทั่วไปสามารถเข้าใจความหมายได้

“โฆษณา” หมายความว่า การกระทำไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ ให้ประชาชนเห็นหรือทราบข้อความเพื่อประโยชน์ในทางการค้า และให้หมายความรวมถึงการส่งเสริมการขายโดยการให้ข้อมูล การชักชวน หรือการกระทำโดยวิธีใด ๆ เพื่อชักนำให้เกิดการขาย”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “สถานที่” และ “กระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร” ระหว่างบทนิยามคำว่า “ส่งออก” และ “ผู้รับอนุญาต” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒

“สถานที่” หมายความว่า ที่ อาคาร ส่วนของอาคาร ยานพาหนะ หรือสถานที่ใด ๆ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และให้หมายความรวมถึงบริเวณของสถานที่ด้วย

“กระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร” หมายความว่า การพิจารณา คำขอ การตรวจสอบความถูกต้องของเอกสาร การประเมินเอกสารทางวิชาการ การตรวจวิเคราะห์ การตรวจสอบสถานประกอบการ หรือการตรวจสอบ เพื่อออกหนังสือรับรอง ใบอนุญาต ใบสำคัญการขึ้นทะเบียน ใบสำคัญการแจ้งรายการ ใบสำคัญการจดทะเบียน หรือใบรับรองการประเมิน ตลอดจนการพิจารณาใด ๆ เกี่ยวกับอาหาร”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “เลขathiการ” ระหว่างบทนิยามคำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” และ “รัฐมนตรี” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒

“เลขathiการ” หมายความว่า เลขathiการคณะกรรมการอาหารและยา”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ เพื่อประโยชน์แก่การควบคุมอาหารและคุ้มครองผู้บริโภคเกี่ยวกับอาหาร ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศในเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดคุณภาพหรือมาตรฐานของอาหารที่ผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย ทั้งนี้ อาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย ด้วยก็ได้

(๒) กำหนดอาหารควบคุมเฉพาะ และกำหนดคุณภาพหรือมาตรฐานเพิ่มเติม หรือแตกต่างจากที่กำหนดตาม (๑) สำหรับอาหารควบคุมเฉพาะตามชื่อ ประเภท ชนิด หรือลักษณะของอาหารนั้น ๆ ที่ผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย ตลอดจนกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย

(๓) กำหนดอาหารควบคุม และกำหนดคุณภาพหรือมาตรฐานเพิ่มเติมหรือแตกต่างจากที่กำหนดตาม (๑) สำหรับอาหารควบคุมตามชื่อ ประเภท ชนิด หรือลักษณะของอาหารนั้น ๆ ที่ผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย ตลอดจนกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย

(๔) กำหนดอาหารจัดแจ้ง และกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย ทั้งนี้ อาจกำหนดคุณภาพหรือมาตรฐานเพิ่มเติมหรือแตกต่างจากที่กำหนดตาม (๑) สำหรับอาหารจัดแจ้งตามชื่อ ประเภท ชนิด หรือลักษณะของอาหารนั้น ๆ ด้วยก็ได้

(๕) กำหนดประเภท ชนิด หรือลักษณะของอาหารที่ผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่ายที่ต้องผ่านการประเมินความปลอดภัยอาหาร และกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการประเมินความปลอดภัยของอาหารที่ผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย รวมทั้งการประเมินการกล่าวอ้างทางสุขภาพ

(๖) กำหนดอัตราส่วนของวัตถุที่ซึ่งเป็นส่วนผสมอาหารตามชื่อ ประเภท ชนิด หรือลักษณะของอาหารที่ผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย

(๗) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการใช้วัตถุเจือปนอาหาร หรือการใช้วัตถุอื่นในอาหารที่ผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย

(๘) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการใช้ภาชนะบรรจุหรือวัสดุสัมผัสอาหาร ตลอดจนกำหนดห้ามใช้วัตถุใดเป็นภาชนะบรรจุหรือวัสดุสัมผัสอาหาร สำหรับอาหารที่ผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย ทั้งนี้ อาจกำหนดคุณภาพหรือมาตรฐานของภาชนะบรรจุหรือวัสดุสัมผัสอาหารดังกล่าวด้วยก็ได้

(๙) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และลักษณะของเลขสารบบอาหาร หรือเครื่องหมายแสดงการขึ้นทะเบียน การแจ้งรายการ หรือการจัดแจ้ง

(๑๐) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแสดงฉลากหรือเอกสารกำกับอาหาร สำหรับอาหารที่ผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย ทั้งนี้ อาจกำหนดประเภทและชนิดอาหารซึ่งจะต้องมีฉลากหรือเอกสารกำกับอาหาร รวมทั้งกำหนดข้อความในฉลากหรือเอกสารกำกับอาหารด้วยก็ได้

(๑๑) กำหนดวิธีการผลิต เครื่องมือ เครื่องใช้ในการผลิตและการเก็บรักษาอาหาร เพื่อป้องกันมิให้อาหารที่ผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย เป็นอาหารไม่บริสุทธิ์ตามที่ตามพระราชบัญญัตินี้

(๑๒) กำหนดอาหารที่ห้ามผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย ทั้งนี้ อาจกำหนดเงื่อนไขเพื่อการดังกล่าวไว้ด้วยก็ได้

(๑๓) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจำหน่ายอาหารตามประเภท หรือชนิดที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๑๔) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขนส่งและการเก็บรักษาอาหาร

(๑๕) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการโฆษณาอาหาร และข้อห้าม ในการโฆษณาอาหารที่เห็นว่าอาจชักจูงประชาชนให้บริโภคอาหารนั้นในทางที่ไม่เหมาะสม หรือไม่ปลอดภัย หรือโดยไม่จำเป็น

(๑๖) กำหนดอาหารที่ห้ามโฆษณา ทั้งนี้ อาจกำหนดเงื่อนไขเพื่อการดังกล่าวไว้ด้วยก็ได้

(๑๗) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการตรวจวิเคราะห์ทางวิชาการ ซึ่งอาหาร รวมทั้งเอกสารอ้างอิง

(๑๘) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการตรวจ การเก็บตัวอย่าง การยึด และการอายัด”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ให้รองเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา เป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ผู้อำนวยการกอง กองอาหาร เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘ ให้คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คำแนะนำหรือความเห็นแก่รัฐมนตรีหรือเลขาธิการในเรื่องที่เกี่ยวกับนโยบาย และมาตรการควบคุมและกำกับดูแลอาหารให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ให้คำแนะนำหรือความเห็นแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) ให้คำแนะนำหรือความเห็นแก่รัฐมนตรีในการเพิกถอนใบสำคัญการขึ้นทะเบียน

(๔) ให้ความเห็นชอบหรือคำแนะนำแก่เลขาธิการในการออกระเบียบและประกาศตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) ให้ความเห็นชอบแก่ผู้อนุญาตในการพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต

(๖) ออกระเบียบ ประกาศ และคำสั่งเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๗) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่รัฐมนตรี

มอบหมาย

มาตรา ๙ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระมิได้

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ หรือในกรณีที่รัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างหรือเป็นกรรมการเพิ่มขึ้น อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวรรคหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๑๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๙ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) รัฐมนตรีให้ออกเพราะบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒

“การแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อปฏิบัติการในหมวด ๒/๑ กระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร อย่างน้อยต้องมีผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ผู้แทนสมาคมหรือมูลนิธิที่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค ผู้แทนสมาคมหรือผู้ประกอบการเกี่ยวกับการผลิต นำเข้า หรือจำหน่ายอาหาร เป็นอนุกรรมการ ทั้งนี้ ในคณะอนุกรรมการพิจารณาที่กำหนดค่าขึ้นบัญชีและค่าใช้จ่าย ให้มีผู้แทนกระทรวงการคลังเป็นอนุกรรมการเพิ่มขึ้นด้วย”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔ ห้ามมิให้ผู้ใดผลิตอาหารเพื่อจำหน่ายในสถานที่ใด ๆ เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ความในวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับแก่การผลิตอาหารในสถานที่ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และสถานที่ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ดังต่อไปนี้

(๑) อาคาร สถานที่ หรือบริเวณใด ๆ ที่มีใช้ที่หรือทางสาธารณะ ที่จัดไว้เพื่อประกอบอาหารหรือปรุงอาหารจนสำเร็จ และจำหน่ายให้ผู้ซื้อสามารถบริโภคได้ทันที ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการจำหน่ายโดยจัดให้มีบริเวณไว้สำหรับการบริโภค ณ ที่นั้น หรือนำไปบริโภคที่อื่นก็ตาม เว้นแต่เป็นการผลิตอาหารควบคุมเฉพาะ อาหารควบคุม หรืออาหารจัดแจ้ง แล้วแต่กรณีที่ใช้เครื่องจักรมีกำลังรวมตั้งแต่ห้าแรงม้าหรือกำลังเทียบเท่าตั้งแต่ห้าแรงม้าขึ้นไป หรือใช้คนงานตั้งแต่เจ็ดคนขึ้นไปโดยใช้เครื่องจักรหรือไม่ก็ตามให้ขอรับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งด้วย

(๒) สถานที่จำหน่ายอาหาร ณ ที่หรือทางสาธารณะ”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒) การผลิตอาหารหรือนำเข้าหรือส่งออกซึ่งอาหาร เพื่อเป็นตัวอย่างสำหรับการขึ้นทะเบียนอาหาร การแจ้งรายการอาหาร การจดทะเบียนอาหาร หรือเพื่อพิจารณาในการสั่งซื้อ”

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๑๖/๑ การเปลี่ยนแปลงแก้ไขใบอนุญาตตามมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ หรือการเปลี่ยนแปลงแก้ไขรายการหรือรายละเอียด จะกระทำมิได้ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต การขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขและการอนุญาตให้เปลี่ยนแปลงแก้ไขรายการหรือรายละเอียด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒

“ผู้รับอนุญาตซึ่งใบอนุญาตของตนสิ้นอายุไม่เกินหนึ่งเดือน จะยื่นคำขอต่ออายุ และขอผ่อนผันโดยแสดงเหตุผลในการที่มีได้ยื่นคำขอต่ออายุภายในกำหนด แต่การขอผ่อนผันไม่เป็นเหตุให้พ้นผิดตามมาตรา ๓๕/๒๐”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒

มาตรา ๑๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๒/๑ ครอบคลุมการพิจารณาอนุญาตอาหาร มาตรา ๑๘/๑ มาตรา ๑๘/๒ มาตรา ๑๘/๓ มาตรา ๑๘/๔ และมาตรา ๑๘/๕ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒

“หมวด ๒/๑

กระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร

มาตรา ๑๘/๑ ในกระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร นอกจากเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา และเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขที่ได้รับมอบหมายให้ทำกิจการในหน้าที่และอำนาจของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาแล้ว ให้ผู้เชี่ยวชาญ องค์กรผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทำหน้าที่ในการประเมินเอกสารทางวิชาการ การตรวจวิเคราะห์ การตรวจสถานประกอบการ หรือการตรวจสอบ ทั้งในกระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหารของส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เพื่อให้กระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหารเป็นไปด้วยความสะดวกรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ บุคคล หน่วยงาน หรือองค์กรดังกล่าวต้องได้รับการขึ้นบัญชีจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในกระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร ให้เป็นไปตามที่เลขาธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ค่าใช้จ่ายที่จะจัดเก็บจากผู้ยื่นคำขอในกระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ ทั้งนี้ ค่าใช้จ่ายที่จะจัดเก็บ ต้องไม่เกินอัตราค่าใช้จ่ายสูงสุดตามมาตรา ๑๙/๓ (๑) โดยอาจยกเว้นค่าใช้จ่ายทั้งหมดหรือบางส่วน ก็ได้

มาตรา ๑๙/๒ ให้เลขาธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศ ในราชกิจจานุเบกษากำหนดคุณสมบัติ มาตรฐาน และการดำเนินงาน รวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการได้มาซึ่งผู้เชี่ยวชาญ องค์กรผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรเอกชนทั้งใน ประเทศและต่างประเทศตามมาตรา ๑๙/๑ ในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็นอาจยกเว้นหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการได้มาซึ่งบุคคล หน่วยงาน หรือองค์กรดังกล่าวทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้

ค่าขึ้นบัญชีที่จะจัดเก็บจากผู้เชี่ยวชาญ องค์กรผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงานของรัฐหรือ องค์กรเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยคำแนะนำของคณะกรรมการ ทั้งนี้ ค่าขึ้นบัญชีที่จะจัดเก็บต้องไม่เกินอัตราค่าขึ้นบัญชีสูงสุด ตามมาตรา ๑๙/๓ (๒) โดยอาจยกเว้นค่าขึ้นบัญชีทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้

มาตรา ๑๙/๓ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ มีอำนาจประกาศ กำหนด ดังต่อไปนี้

(๑) อัตราค่าใช้จ่ายสูงสุดที่จะจัดเก็บจากผู้ยื่นคำขอในกระบวนการพิจารณาอนุญาต อาหาร

(๒) อัตราค่าขึ้นบัญชีสูงสุดที่จะจัดเก็บจากผู้เชี่ยวชาญ องค์กรผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ

อัตราค่าใช้จ่ายสูงสุดและอัตราค่าขึ้นบัญชีสูงสุดตาม (๑) และ (๒) เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๑๙/๔ ค่าใช้จ่ายที่จัดเก็บตามมาตรา ๑๙/๑ วรรคสาม และค่าขึ้นบัญชี ที่จัดเก็บตามมาตรา ๑๙/๒ วรรคสอง ให้เป็นเงินของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา หรือหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้ทำกิจการในหน้าที่และอำนาจของสำนักงานคณะกรรมการ อาหารและยาที่ได้จัดเก็บ แล้วแต่กรณี โดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน และให้จ่าย เพื่อวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

(๑) ค่าตอบแทนบุคคล หน่วยงาน หรือองค์กร ที่ขึ้นบัญชีตามมาตรา ๑๙/๑

(๒) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานตามแผนงานหรือโครงการที่เป็นประโยชน์สาธารณะ เพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคด้านอาหาร

(๓) ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาศักยภาพหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ เพื่อพัฒนาระบบงาน ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร และเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินการ ในกระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร

(๔) ค่าใช้จ่ายอื่นที่เกี่ยวข้องและจำเป็นเกี่ยวกับการดำเนินการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ในกระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร และการติดตาม ตรวจสอบ หรือเฝ้าระวังอาหาร ตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๙/๕ การรับเงินตามมาตรา ๑๙/๑ วรรคสาม และมาตรา ๑๙/๖ วรรคสอง และการจ่ายเงินตามมาตรา ๑๙/๔ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ ทั้งนี้ ด้วยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๒ ในกรณีที่ไม่อนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือลบล้างในสาระสำคัญ ให้ผู้รับอนุญาตแจ้งต่อผู้อนุญาต และขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือลบล้างในสาระสำคัญดังกล่าว

การขอรับใบแทนใบอนุญาต และการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๔ เพื่อประโยชน์ในการส่งออก ผู้รับอนุญาตผลิตจะผลิตอาหารเพื่อส่งออกไปจำหน่ายนอกราชอาณาจักรได้ โดยมีคุณภาพหรือมาตรฐาน การใช้วัตถุเจือปนอาหาร การใช้ภาชนะบรรจุ การแสดงฉลาก หรือรายละเอียดอื่น ๆ ตามมาตรฐานของต่างประเทศ หรือมาตรฐานระหว่างประเทศ โดยต้องจัดเก็บเอกสารหรือหลักฐานเกี่ยวกับข้อกำหนดของประเทศผู้ซื้อหรือผู้สั่งซื้อ เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ รวมทั้งจัดให้มีการทำข้อมูลการส่งออก เก็บรักษาไว้และพร้อมที่จะแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ร้องขอ

การจัดทำข้อมูลการส่งออกและการจัดเก็บเอกสารหรือหลักฐานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่เลขาธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่ายอาหารที่ผลิตเพื่อการส่งออกตามวรรคหนึ่งในราชอาณาจักร”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) อาหารเสื่อมคุณภาพ”

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกความใน (๔) และ (๕) ของมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) อาหารที่มีฉลากเพื่อลวงผู้ซื้อให้เข้าใจผิดในเรื่องคุณภาพ ปริมาณ ประโยชน์ หรือลักษณะพิเศษอย่างอื่น หรือในเรื่องสถานที่หรือประเทศที่ผลิต

(๕) อาหารที่ผลิตขึ้นไม่ถูกต้องตามคุณภาพหรือมาตรฐานที่รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการประกาศกำหนดตามมาตรา ๖ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) ถึงขนาดจากผลวิเคราะห์ปรากฏว่าส่วนประกอบที่เป็นคุณค่าทางอาหารขาดหรือเกินร้อยละสามสิบจากเกณฑ์ต่ำสุดหรือสูงสุด หรือแตกต่างจากคุณภาพหรือมาตรฐานที่ระบุไว้จนทำให้เกิดโทษหรืออันตราย”

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๘ อาหารผิดมาตรฐาน ได้แก่ อาหารที่ไม่ถูกต้องตามคุณภาพหรือมาตรฐานที่รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการประกาศกำหนดตามมาตรา ๒ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) แต่ไม่ถึงขนาดตั้งที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๗ (๕)

มาตรา ๒๙ อาหารที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นอาหารเสื่อมคุณภาพ
(๑) อาหารที่หมดอายุหรือล่วงพ้นกำหนดเวลาในการบริโภคตามที่แสดงไว้ในฉลาก
(๒) อาหารหรืออาหารที่ภาชนะบรรจุมีการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพไปจากเดิมจนมีลักษณะไม่ควรแก่การบริโภคหรือเสื่อมสภาพตามเกณฑ์ที่เลขาธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๐ เพื่อประโยชน์แก่การควบคุมอาหาร ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ผู้อนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าที่ดำเนินการไม่ถูกต้องตามที่ได้รับอนุญาต ดัดแปลง แก้ไขสถานที่ผลิต สถานที่นำเข้า หรือสถานที่เก็บอาหาร ให้ถูกต้องตามที่ได้รับอนุญาต

(๒) ให้งดผลิตหรืองดนำเข้าซึ่งอาหารที่ผลิตหรือนำเข้าโดยไม่ได้รับอนุญาต

(๓) ให้งดผลิตหรืองดนำเข้าซึ่งอาหารควบคุมเฉพาะที่ไม่ได้ขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๓๑ อาหารควบคุมที่ไม่แจ้งรายการตามมาตรา ๓๗ หรืออาหารจัดแจ้งที่ไม่จัดแจ้งตามมาตรา ๔๒/๑

(๔) ให้งดผลิต งดนำเข้า หรืองดจำหน่ายซึ่งอาหารที่เป็นอาหารไม่บริสุทธิ์ตามมาตรา ๒๖ เป็นอาหารปลอมตามมาตรา ๒๗ เป็นอาหารผิดมาตรฐานตามมาตรา ๒๘ หรือเป็นอาหารเสื่อมคุณภาพตามมาตรา ๒๙ แล้วแต่กรณี

(๕) ให้สั่งเอกสารหรือหลักฐานเพื่อแสดงว่าอาหารปลอดภัย ในกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าอาหารใดอาจไม่ปลอดภัยต่อผู้บริโภค ทั้งนี้ ให้ผู้อนุญาตดำเนินการพิจารณาสั่งการให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

(๖) ให้งดผลิต งดนำเข้า หรืองดจำหน่ายอาหารในระหว่างดำเนินการตามคำสั่งใน (๕) ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของผู้บริโภค จนกว่าจะได้มีการพิจารณาสั่งการแล้วว่าอาหารนั้นปลอดภัย

(๗) ให้จัดเก็บหรือเรียกเก็บอาหารภายในระยะเวลาที่ผู้อนุญาตกำหนด เมื่อปรากฏแก่ผู้อนุญาตว่าเป็นอาหารที่ไม่ควรแก่การบริโภคหรือเป็นอาหารที่อาจไม่ปลอดภัยต่อผู้บริโภค เพื่อเป็นการคุ้มครองความปลอดภัยของผู้บริโภค ทั้งนี้ การสั่งให้จัดเก็บและการจัดการกับอาหารที่สั่งให้จัดเก็บ การเรียกเก็บและการจัดการกับอาหารที่เรียกเก็บ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ และให้ผู้อนุญาตผลิต ผู้รับอนุญาตนำเข้า ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่าย เป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการดำเนินการดังกล่าว

(๘) ให้จัดเก็บหรือเรียกเก็บอาหารภายในระยะเวลาที่ผู้อนุญาตกำหนด เมื่อปรากฏผลการตรวจสอบว่าเป็นอาหารไม่บริสุทธิ์ตามมาตรา ๒๖ เป็นอาหารปลอมตามมาตรา ๒๗ เป็นอาหารผิดมาตรฐานตามมาตรา ๒๘ หรือเป็นอาหารเสื่อมคุณภาพตามมาตรา ๒๙ ทั้งนี้ การสั่งให้จัดเก็บและการจัดการกับอาหารที่สั่งให้จัดเก็บ การเรียกเก็บและการจัดการกับอาหารที่เรียกเก็บ

ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ และให้ผู้รับอนุญาตผลิต ผู้รับอนุญาตนำเข้า ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่าย เป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่าย ในการดำเนินการดังกล่าว”

มาตรา ๒๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๐/๑ ในหมวด ๔ การควบคุมอาหาร แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๓๐/๑ ในกรณีที่น่าปรากฏผลจากการตรวจสอบว่าอาหารใดเป็นอาหาร ไม่บริสุทธิ์ตามมาตรา ๒๖ เป็นอาหารปลอมตามมาตรา ๒๗ เป็นอาหารผิดมาตรฐานตามมาตรา ๒๘ หรือเป็นอาหารเสื่อมคุณภาพตามมาตรา ๒๙ ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจประกาศผลการตรวจสอบ ให้ประชาชนทราบตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่เลขาธิการโดยความเห็นชอบ ของคณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา และให้ระบุนชื่อความดังต่อไปนี้ ไว้ในประกาศด้วย

(๑) ในกรณีที่น่าปรากฏตัวผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าโดยแน่ชัด ให้ระบุชื่อผู้ผลิตหรือผู้นำเข้า พร้อมทั้งชื่อ ประเภท ชนิดและลักษณะของอาหาร หรือภาชนะบรรจุหรือวัตถุดิบส่วนผสมอาหารนั้น และในกรณีที่น่าอาหารหรือภาชนะบรรจุหรือวัตถุดิบส่วนผสมอาหารดังกล่าวมีชื่อทางการค้าหรือลำดับ ครั้งที่ผลิตหรือนำเข้า ให้ระบุชื่อทางการค้าและลำดับครั้งที่ผลิตหรือนำเข้านั้นด้วย ในกรณีที่พบ ผู้จำหน่ายให้ระบุชื่อผู้จำหน่ายและสถานที่จำหน่ายด้วยก็ได้

(๒) ในกรณีที่ไม่ปรากฏตัวผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าโดยแน่ชัดแต่ปรากฏตัวผู้จำหน่าย ให้ระบุชื่อผู้จำหน่ายและสถานที่จำหน่าย พร้อมทั้งชื่อ ประเภท ชนิดและลักษณะของอาหาร หรือภาชนะบรรจุหรือวัตถุดิบส่วนผสมอาหารนั้น และในกรณีที่น่าอาหารหรือภาชนะบรรจุหรือวัตถุดิบส่วนผสมอาหารดังกล่าวมีชื่อทางการค้าหรือลำดับครั้งที่ผลิตหรือนำเข้า ให้ระบุชื่อทางการค้าและลำดับ ครั้งที่ผลิตหรือนำเข้านั้นด้วย

ในกรณีที่น่าปรากฏผลการตรวจสอบว่าอาหารใดเป็นอาหารที่ไม่ควรแก่การบริโภค หรือเป็นอาหารที่ไม่ปลอดภัยต่อผู้บริโภค หรือภาชนะบรรจุหรือวัตถุดิบส่วนผสมอาหารใดซึ่งเมื่อใช้กับอาหาร จะไม่ปลอดภัยต่อผู้บริโภค ให้ผู้อนุญาตประกาศผลการตรวจสอบให้ประชาชนทราบ ทั้งนี้ ให้นำ ความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในหมวด ๕ การขึ้นทะเบียนและการโฆษณาเกี่ยวกับ อาหาร มาตรา ๓๑ ถึงมาตรา ๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“หมวด ๕

อาหารควบคุมเฉพาะ อาหารควบคุม และอาหารจดแจ้ง

มาตรา ๓๑ ผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ ผู้ใดจะผลิต หรือนำเข้าซึ่งอาหารควบคุมเฉพาะ ต้องขึ้นทะเบียนอาหารนั้นต่อผู้อนุญาต และเมื่อได้รับใบสำคัญ การขึ้นทะเบียนแล้ว จึงจะผลิตหรือนำเข้าได้

การขอขึ้นทะเบียนและการออกไปสำคัญการขึ้นทะเบียน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

มาตรา ๓๒ การขอขึ้นทะเบียนอาหารควบคุมเฉพาะตามมาตรา ๓๑ ต้องแจ้งรายการหรือรายละเอียด ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่ออาหาร

(๒) ชื่อผู้ผลิตและสถานที่ผลิตสำหรับอาหารที่ผลิตในประเทศ หรือชื่อผู้นำเข้าและสถานที่นำเข้า และชื่อผู้ผลิตและสถานที่ผลิตในต่างประเทศสำหรับอาหารนำเข้า แล้วแต่กรณี

(๓) รายการของวัตถุที่ใช้เป็นส่วนประกอบอาหาร ซึ่งระบุปริมาณของแต่ละรายการ

(๔) กรรมวิธีการผลิตเกี่ยวกับคุณภาพและความปลอดภัย

(๕) ภาชนะบรรจุและขนาดบรรจุ

(๖) ฉลาก

(๗) ผลการตรวจวิเคราะห์อาหารจากส่วนราชการ หรือจากหน่วยงาน

ที่คณะกรรมการกำหนด

(๘) รายการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องและจำเป็นกับการขอขึ้นทะเบียนตามที่ย่อนุญาต

กำหนด

มาตรา ๓๓ ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าซึ่งอาหารควบคุมเฉพาะตามมาตรา ๓๑ ต้องผลิตหรือนำเข้าซึ่งอาหารควบคุมเฉพาะ ให้ตรงตามที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้

มาตรา ๓๔ การเปลี่ยนแปลงแก้ไขใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๓๑ หรือการเปลี่ยนแปลงแก้ไขรายการหรือรายละเอียดที่แจ้งตามมาตรา ๓๒ จะกระทำได้ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต

การขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขและการอนุญาตให้เปลี่ยนแปลงแก้ไขรายการหรือรายละเอียด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

มาตรา ๓๕ ในกรณีที่มีความจำเป็น เพื่อประโยชน์แก่การควบคุมอาหาร เพื่อให้อาหารนั้นปลอดภัยในการบริโภค หรือเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของผู้บริโภค ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งให้ผู้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนแก้ไขรายการหรือรายละเอียดที่ขึ้นทะเบียนได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๓๖ อาหารควบคุมเฉพาะใดที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้แล้ว หากภายหลังปรากฏว่าอาหารนั้นมีรายการหรือรายละเอียดไม่ตรงตามที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้ เป็นอาหารปลอมตามมาตรา ๒๗ หรือเป็นอาหารที่ไม่ปลอดภัยต่อผู้บริโภคซึ่งไม่อาจแก้ไขได้ตามมาตรา ๓๕ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้เพิกถอนใบสำคัญการขึ้นทะเบียนนั้นได้ และให้ประกาศ

การเพิกถอนนั้นในราชกิจจานุเบกษา

คำสั่งของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๔๖/๒ มาใช้บังคับกับการจัดหัวและการจัดส่งคำสั่งเพิกถอนใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตามวรรคหนึ่งด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๓๗ ผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ ผู้ใดจะผลิตหรือนำเข้าซึ่งอาหารควบคุม ต้องแจ้งรายการอาหารนั้นต่อผู้อนุญาต และเมื่อได้รับใบสำคัญการแจ้งรายการแล้ว จึงจะผลิตหรือนำเข้าได้

การขอแจ้งรายการและการออกใบสำคัญการแจ้งรายการ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

มาตรา ๓๘ การขอแจ้งรายการอาหารควบคุมตามมาตรา ๓๗ ต้องแจ้งรายการหรือรายละเอียด ดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่ออาหาร
- (๒) ชื่อผู้ผลิตและสถานที่ผลิตสำหรับอาหารที่ผลิตในประเทศ หรือชื่อผู้นำเข้าและสถานที่นำเข้า และชื่อผู้ผลิตและสถานที่ผลิตในต่างประเทศสำหรับอาหารนำเข้า แล้วแต่กรณี
- (๓) รายการของวัตถุที่ใช้เป็นส่วนประกอบอาหาร ซึ่งระบุปริมาณของแต่ละรายการ
- (๔) ผลการตรวจวิเคราะห์อาหารจากส่วนราชการ หรือจากหน่วยงานที่คณะกรรมการกำหนด

(๕) รายการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องและจำเป็นกับการขอแจ้งรายการตามที่อยู่อนุญาตกำหนด

มาตรา ๓๙ ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าซึ่งอาหารควบคุมตามมาตรา ๓๗ ต้องผลิตหรือนำเข้าซึ่งอาหารควบคุม ให้ตรงตามที่ได้แจ้งรายการไว้

มาตรา ๔๐ การเปลี่ยนแปลงแก้ไขใบสำคัญการแจ้งรายการตามมาตรา ๓๗ หรือการเปลี่ยนแปลงแก้ไขรายการหรือรายละเอียดที่แจ้งตามมาตรา ๓๘ จะกระทำมิได้ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต

การขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขและการอนุญาตให้เปลี่ยนแปลงแก้ไขรายการหรือรายละเอียด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

มาตรา ๔๑ ในกรณีที่มีความจำเป็น เพื่อประโยชน์แก่การควบคุมอาหาร เพื่อให้อาหารนั้นปลอดภัยในการบริโภค หรือเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของผู้บริโภค ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งให้ผู้รับใบสำคัญการแจ้งรายการแก้ไขรายการหรือรายละเอียดที่แจ้งรายการได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๔๒ อาหารควบคุมใดที่ได้แจ้งรายการไว้แล้ว หากภายหลังปรากฏว่าอาหารนั้นมีรายการหรือรายละเอียดไม่ตรงตามที่ได้แจ้งรายการไว้ เป็นอาหารปลอมตามมาตรา ๒๗ หรือเป็นอาหารที่ไม่ปลอดภัยต่อผู้บริโภคซึ่งไม่อาจแก้ไขได้ตามมาตรา ๔๑ ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งให้เพิกถอนใบสำคัญการแจ้งรายการนั้นได้

ให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๔๖/๒ มาใช้บังคับกับการจัดทำและการจัดส่งคำสั่งเพิกถอนใบสำคัญการแจ้งรายการตามวรรคหนึ่งด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๔๒/๑ ผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ ผู้ใดจะผลิตหรือนำเข้าซึ่งอาหารจัดแจ้ง ต้องจดแจ้งอาหารนั้นต่อผู้อนุญาต และเมื่อได้รับใบสำคัญการจดแจ้งแล้ว จึงจะผลิตหรือนำเข้าได้

การขอจดแจ้งและการออกใบสำคัญการจดแจ้ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

มาตรา ๔๒/๒ การขอจดแจ้งอาหารจัดแจ้งตามมาตรา ๔๒/๑ ต้องแจ้งรายการหรือรายละเอียด ดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่ออาหาร
- (๒) ชื่อผู้ผลิตและสถานที่ผลิตสำหรับอาหารที่ผลิตในประเทศ หรือชื่อผู้นำเข้าและสถานที่นำเข้า และชื่อผู้ผลิตและสถานที่ผลิตในต่างประเทศสำหรับอาหารนำเข้า แล้วแต่กรณี
- (๓) รายการของวัตถุที่ใช้เป็นส่วนประกอบอาหาร
- (๔) รายการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องและจำเป็นกับการขอจดแจ้งตามที่อยู่อนุญาตกำหนด

มาตรา ๔๒/๓ ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าซึ่งอาหารจัดแจ้ง ตามมาตรา ๔๒/๑ ต้องผลิตหรือนำเข้าซึ่งอาหารจัดแจ้ง ให้ตรงตามที่ได้จัดแจ้งไว้

มาตรา ๔๒/๔ การเปลี่ยนแปลงแก้ไขใบสำคัญการจดแจ้งตามมาตรา ๔๒/๑ หรือการเปลี่ยนแปลงแก้ไขรายการหรือรายละเอียดที่แจ้งตามมาตรา ๔๒/๒ จะกระทำได้ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต

การขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขและการอนุญาตให้เปลี่ยนแปลงแก้ไขรายการ หรือรายละเอียด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

มาตรา ๔๒/๕ ในกรณีที่มีความจำเป็น เพื่อประโยชน์แก่การควบคุมอาหาร เพื่อให้ อาหารนั้นปลอดภัยในการบริโภค หรือเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของผู้บริโภค ผู้อนุญาตมีอำนาจ สั่งให้ผู้รับใบสำคัญการจดแจ้งแก้ไขรายการหรือรายละเอียดที่จัดแจ้งได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๔๒/๖ อาหารจัดแจ้งใดที่ได้จัดแจ้งไว้แล้ว หากภายหลังปรากฏว่าอาหารนั้น มีรายการหรือรายละเอียดไม่ตรงตามที่ได้จัดแจ้งไว้ เป็นอาหารปลอมตามมาตรา ๒๗ หรือเป็นอาหาร ที่ไม่ปลอดภัยต่อผู้บริโภคซึ่งไม่อาจแก้ไขได้ตามมาตรา ๔๒/๕ ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งให้เพิกถอน ใบสำคัญการจดแจ้งนั้นได้

ให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๔๖/๒ มาใช้บังคับกับการจัดทำและการจัดส่งคำสั่ง เพิกถอนใบสำคัญการจดแจ้งตามวรรคหนึ่งด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๔๒/๗ ให้ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าซึ่งอาหารควบคุมเฉพาะ ตามมาตรา ๓๑ ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าซึ่งอาหารควบคุมตามมาตรา ๓๗ หรือผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าซึ่งอาหารจัดแจ้งตามมาตรา ๔๒/๑ ต้องจัดให้มีเครื่องหมาย แสดงการขึ้นทะเบียน การแจ้งรายการ หรือการจดแจ้ง แล้วแต่กรณี ที่ฉลากอาหาร

มาตรา ๔๒/๘ ใบสำคัญการขึ้นทะเบียน ใบสำคัญการแจ้งรายการ หรือใบสำคัญ การจดแจ้ง แล้วแต่กรณี ให้ใช้ได้เท่าที่ใบอนุญาตผลิตหรือใบอนุญาตนำเข้ายังคงใช้ได้อยู่ เว้นแต่ใบสำคัญการขึ้นทะเบียน ใบสำคัญการแจ้งรายการ หรือใบสำคัญการจดแจ้ง ที่ถูกสั่งเพิกถอน ตามมาตรา ๓๖ มาตรา ๔๒ หรือมาตรา ๔๒/๖ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๔๒/๙ ในกรณีที่ใบสำคัญการขึ้นทะเบียน ใบสำคัญการแจ้งรายการ หรือใบสำคัญการจดแจ้ง สูญหาย ถูกทำลาย หรือลบเลือนในสาระสำคัญ ให้ผู้รับอนุญาตแจ้งต่อ ผู้อนุญาต และขอรับใบแทนใบสำคัญการขึ้นทะเบียน ใบแทนใบสำคัญการแจ้งรายการ หรือใบแทน ใบสำคัญการจดแจ้ง แล้วแต่กรณี ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือลบเลือนในสาระสำคัญดังกล่าว

การขอรับใบแทนใบสำคัญการขึ้นทะเบียน ใบแทนใบสำคัญการแจ้งรายการ หรือใบแทนใบสำคัญการจดแจ้ง และการออกใบแทนใบสำคัญการขึ้นทะเบียน ใบแทนใบสำคัญ การแจ้งรายการ หรือใบแทนใบสำคัญการจดแจ้ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

มาตรา ๔๒/๑๐ ผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ ผู้ใดจะผลิตหรือนำเข้าซึ่งอาหารที่มีใช้อาหารควบคุมเฉพาะ อาหารควบคุม หรืออาหารจัดแจ้ง และประสงค์จะจัดให้มี เครื่องหมายแสดงการจดแจ้งที่ฉลากอาหารนั้น ต้องจัดแจ้งอาหารนั้นตามมาตรา ๔๒/๑ และเมื่อได้ จัดแจ้งแล้ว ให้ถือว่าอาหารนั้นเป็นอาหารจัดแจ้ง"

มาตรา ๒๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๕/๑ การโฆษณา มาตรา ๔๒/๑๑
ถึงมาตรา ๔๒/๑๘ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒

“หมวด ๕/๑

การโฆษณา

มาตรา ๔๒/๑๑ การโฆษณาอาหารต้องไม่ใช่ข้อความที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภค
หรือใช้ข้อความที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมเป็นส่วนรวม ทั้งนี้ ไม่ว่าข้อความดังกล่าวนั้นจะเป็น
ข้อความที่เกี่ยวกับแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพ ปริมาณ หรือลักษณะของอาหาร

ข้อความดังต่อไปนี้ ถือว่าเป็นข้อความที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภคหรือเป็นข้อความ
ที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมเป็นส่วนรวม

(๑) ข้อความที่เป็นความเท็จหรือเกินความจริง
(๒) ข้อความที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับอาหาร
ไม่ว่าจะกระทำโดยใช้หรืออ้างอิงรายงานทางวิชาการ สถิติ หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งอันไม่เป็นความจริง
หรือเกินความจริงหรือไม่ก็ตาม

(๓) ข้อความที่แสดงสรรพคุณอันทำให้เข้าใจว่าสามารถบำบัด บรรเทา รักษา
หรือป้องกันโรคหรืออาการของโรค

(๔) ข้อความที่ทำให้เข้าใจว่ามีสรรพคุณบำรุงกาม หรือเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์

(๕) ข้อความที่เป็นการสนับสนุนโดยตรงหรือโดยอ้อมให้มีการกระทำผิดกฎหมาย
หรือศีลธรรม หรือนำไปสู่ความเสื่อมเสียในวัฒนธรรมของชาติ

(๖) ข้อความที่จะทำให้เกิดความแตกแยกหรือเสื่อมเสียความสามัคคี
ในหมู่ประชาชน

(๗) ข้อความที่จะทำให้เข้าใจว่ามีวัตถุใดในอาหารหรือเป็นส่วนประกอบของอาหาร
ซึ่งความจริงมีวัตถุหรือส่วนประกอบนั้นในอาหารไม่เท่าที่ ทำให้เข้าใจตามที่โฆษณา

(๘) ข้อความที่อาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดหรือไม่เข้าใจลักษณะหรือวิธีการบริโภค
อาหาร

(๙) ข้อความที่เป็นการรับรองหรือยกย่องคุณประโยชน์ คุณภาพ หรือสรรพคุณ
ของอาหารโดยใช้บุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุข หรือผู้ที่อ้างหรือแสดงตนเป็นบุคลากร
ทางการแพทย์และสาธารณสุข เป็นผู้โฆษณา

(๑๐) ข้อความอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ
มาตรา ๔๒/๑๒ ผู้ใดประสงค์จะโฆษณาคุณประโยชน์ คุณภาพ หรือสรรพคุณ
ของอาหาร ต้องได้รับใบอนุญาตโฆษณาจากผู้อนุญาต

การขออนุญาตโฆษณาและการออกใบอนุญาตโฆษณา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ ทั้งนี้ ผู้อนุญาต
จะกำหนดเงื่อนไขเฉพาะในการโฆษณาและจำกัดการใช้สื่อโฆษณาไว้ด้วยก็ได้

ใบอนุญาตโฆษณาให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

ผู้ได้รับอนุญาตโฆษณาตามวรรคหนึ่ง ต้องโฆษณาตามรายละเอียดและเงื่อนไข
ที่ได้รับอนุญาตเท่านั้น

มาตรา ๔๒/๑๓ ในกรณีที่ไม่อนุญาตโฆษณาสุญหาย ถูกทำลาย หรือลบลือน
ในสาระสำคัญ ให้ผู้รับอนุญาตโฆษณาแจ้งต่อผู้อนุญาตและขอรับใบแทนใบอนุญาตโฆษณาภายใน
สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสุญหาย ถูกทำลาย หรือลบลือนในสาระสำคัญดังกล่าว
การขอรับใบแทนใบอนุญาตโฆษณา และการออกใบแทนใบอนุญาตโฆษณา
ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของ
คณะกรรมการ

มาตรา ๔๒/๑๔ ในกรณีที่ผู้อนุญาตเห็นว่าการโฆษณาอาหารโคฟีผีนประกาศ
ที่ออกตามมาตรา ๖ (๑๕) หรือ (๑๖) หรือฝ่าฝืนมาตรา ๔๒/๑๑ หรือมาตรา ๔๒/๑๒ ผู้อนุญาต
มีอำนาจออกคำสั่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) ให้แก้ไขข้อความหรือวิธีการในการโฆษณา
- (๒) ห้ามใช้ข้อความหรือวิธีการบางอย่างที่ปรากฏในการโฆษณา
- (๓) ให้ระงับการโฆษณาและวิธีการในการโฆษณานั้นตามเงื่อนไขที่ผู้อนุญาตกำหนด
- (๔) ให้โฆษณาเพื่อแก้ไขความเข้าใจผิดของประชาชนที่อาจเกิดขึ้นตามหลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขที่เลขาธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุ
เบกษา

ในการออกคำสั่งตาม (๔) ให้ผู้อนุญาตคำนึงถึงประโยชน์ของประชาชนประกอบกับ
ความสุจริตในการกระทำของผู้ทำการโฆษณาด้วย

การดำเนินการตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุลบล้างความผิดที่ได้กระทำไปแล้ว

มาตรา ๔๒/๑๕ ผู้อนุญาตอาจมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตโฆษณาได้ เมื่อปรากฏว่า
ผู้รับอนุญาตโฆษณาไม่ดำเนินการตามคำสั่งของผู้อนุญาตตามมาตรา ๔๒/๑๔ ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติ
ในมาตรา ๔๖/๒ มาใช้บังคับแก่การจัดทำและการจัดส่งคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตโฆษณาด้วย
โดยอนุโลม

มาตรา ๔๒/๑๖ เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของผู้บริโภค ผู้อนุญาตมีอำนาจ
สั่งให้ผู้รับอนุญาตผลิต ผู้รับอนุญาตนำเข้า ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่าย งดผลิต งดนำเข้า
หรืองดจำหน่ายอาหารที่คณะกรรมการเห็นว่าไม่มีคุณประโยชน์ คุณภาพ หรือสรรพคุณตามที่โฆษณา

มาตรา ๔๒/๑๗ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าข้อความใดที่ใช้ในการโฆษณา
เป็นความเท็จหรือเกินความจริงตามมาตรา ๔๒/๑๑ วรรคสอง (๑) ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งให้ผู้รับอนุญาต
โฆษณา ผู้ทำการโฆษณา ผู้รับอนุญาตผลิต ผู้รับอนุญาตนำเข้า ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่าย
ดำเนินการพิสูจน์ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐานที่แสดงว่าข้อความที่ใช้ในการโฆษณานั้นเป็นความจริง
หรือไม่เกินความจริงให้ผู้อนุญาตภายในระยะเวลาที่กำหนด เพื่อพิจารณาวินิจฉัย ทั้งนี้ ให้ผู้อนุญาต
ดำเนินการพิจารณาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของผู้บริโภค ในระหว่าง
การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ผู้อนุญาตอาจสั่งระงับการโฆษณาจนกว่าจะได้มีการวินิจฉัยแล้วว่า
ข้อความที่ใช้ในการโฆษณานั้นเป็นความจริงหรือไม่เกินความจริง

ถ้าบุคคลตามวรรคหนึ่งผู้ใดไม่ดำเนินการพิสูจน์ให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลา
ที่ผู้อนุญาตกำหนด หรือผู้อนุญาตเห็นว่าผู้นั้นไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าข้อความที่ใช้ในการโฆษณา
เป็นความจริงหรือไม่เกินความจริงตามที่กล่าวอ้าง ให้ถือว่าผู้นั้นได้รู้หรือควรได้รู้ว่าข้อความนั้น
เป็นความเท็จหรือเกินความจริง และให้ผู้อนุญาตออกคำสั่งตามมาตรา ๔๒/๑๔

มาตรา ๔๒/๑๘ เพื่อประโยชน์แก่การคุ้มครองประชาชน ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) ประกาศผลการตรวจสอบการโฆษณาอาหารที่ฝ่าฝืนประกาศซึ่งออกตามมาตรา ๖ (๑๕) หรือ (๑๖) หรือฝ่าฝืนมาตรา ๔๒/๑๑ หรือมาตรา ๔๒/๑๒ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่เลขาธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๒) เรียกเก็บหรือดำเนินการกับสื่อโฆษณาที่ฝ่าฝืนประกาศซึ่งออกตามมาตรา ๖ (๑๕) หรือ (๑๖) หรือฝ่าฝืนมาตรา ๔๒/๑๑ หรือมาตรา ๔๒/๑๒ จากผู้อนุญาตโฆษณาหรือผู้ทำการโฆษณา หรือสั่งให้ผู้อนุญาตโฆษณาหรือผู้ทำการโฆษณาจัดเก็บสื่อโฆษณาของตนคืนภายในระยะเวลาที่กำหนด และให้ทำลายสื่อโฆษณาดังกล่าวเสียหรือจัดการตามควรแก่กรณี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ และให้ผู้อนุญาตโฆษณาหรือผู้ทำการโฆษณาเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการดำเนินการดังกล่าว”

มาตรา ๒๖ ให้ยกเลิกความใน (๔) และ (๕) ของมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) ยืดหรืออายัดอาหาร ภาชนะบรรจุ หรือวัตถุดิบส่วนผสมอาหาร ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าอาจไม่ปลอดภัยต่อผู้บริโภค หรือเป็นอาหารที่ไม่ควรแก่การบริโภค เพื่อตรวจพิสูจน์

(๕) ยืดหรืออายัดอาหารไม่บริสุทธิ์ อาหารปลอม อาหารผิดมาตรฐาน หรืออาหารเสื่อมคุณภาพ”

มาตรา ๒๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๖) ของมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒

“(๖) ยืดหรืออายัดภาชนะบรรจุหรือวัตถุดิบส่วนผสมอาหารที่ไม่ปลอดภัยต่อผู้บริโภค หรือที่มีลักษณะไม่ถูกต้องตามคุณภาพหรือมาตรฐานที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๖ (๘)”

มาตรา ๒๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๔ สิ่งที่ยืดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๔๓ (๖) (๘) (๕) และ (๖) หรือนำมาตามมาตรา ๔๓ (๓) ให้ตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุข และให้ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งทำลายหรือดำเนินการตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ เมื่อปรากฏว่า

(๑) ไม่ปรากฏเจ้าของหรือไม่มีผู้มาแสดงตัวเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ไต่สวนหรืออายัด

(๒) ในกรณีที่ไม่มีการดำเนินคดีและผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้ร้องขอคืนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งจากผู้อนุญาตว่าไม่มีการดำเนินคดี

(๓) ในกรณีที่มีการดำเนินคดี โดยผู้ต้องหายินยอมให้เปรียบเทียบ หรือพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือศาลไม่ได้พิพากษาให้รับ และผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้ร้องขอคืนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ชำระค่าปรับ หรือวันที่ทราบคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือวันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี

ความในวรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับแก่สื่อโฆษณาและสิ่งอื่นใดที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตรวจพิสูจน์แล้วว่าไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย”

มาตรา ๒๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๘/๑ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๑๒

“มาตรา ๔๘/๑ ในกรณีที่มีการดำเนินคดี โดยผู้ต้องหายินยอมให้เปรียบเทียบ หรือพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือศาลไม่ได้พิพากษาให้รับ และผู้เป็นเจ้าของ หรือผู้ครอบครองร้องขอคืนสิ่งที่ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๔๓ (๒) (๔) (๕) และ (๖) ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ได้ชำระค่าปรับ หรือวันที่ทราบคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือวันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี ให้ดำเนินการตามระเบียบที่เลขาธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๓๐ ให้ยกเลิกความในหมวด ๗ การพักใช้ใบอนุญาตและการเพิกถอน ใบอนุญาต มาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๑๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“หมวด ๗

การพักใช้ใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๔๖ เมื่อปรากฏต่อผู้อนุญาตว่าผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม พระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงหรือประกาศซึ่งออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือในกรณีที่ปรากฏผล จากการตรวจพิสูจน์ว่าอาหารซึ่งผลิตโดยผู้รับอนุญาตผู้ใดเป็นอาหารไม่บริสุทธิ์ตามมาตรา ๒๖ เป็นอาหารปลอมตามมาตรา ๒๗ เป็นอาหารผิดมาตรฐานตามมาตรา ๒๘ เป็นอาหารเสื่อมคุณภาพ ตามมาตรา ๒๙ เป็นอาหารที่ไม่ปลอดภัยต่อผู้บริโภคหรือภาชนะบรรจุหรือวัตถุสัมผัสอาหารใดซึ่งเมื่อ ใช้กับอาหารแล้วไม่ปลอดภัยต่อผู้บริโภค ผู้อนุญาตโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจสั่ง พักใช้ใบอนุญาตได้โดยมีกำหนดครั้งละไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน หรือในกรณีที่มีการฟ้องผู้รับอนุญาตต่อ ศาลว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ จะสั่งพักใช้ใบอนุญาตไว้รอคำพิพากษาอันถึงที่สุดก็ได้ ผู้อนุญาตโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการอาจสั่งยกเลิกคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต ก่อนถึงกำหนดเวลาดาวรรคหนึ่งได้ ถ้าภายหลังปรากฏว่าผู้รับอนุญาตได้ปรับปรุงแก้ไขหรือได้ปฏิบัติตาม โดยถูกต้องแล้ว

มาตรา ๔๖/๑ ผู้อนุญาตโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ มีอำนาจสั่งเพิกถอน ใบอนุญาตในกรณีหนึ่งกรณีใด ดังต่อไปนี้

- (๑) มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้รับอนุญาตกระทำความผิดตามมาตรา ๒๕ (๑) หรือ (๒)
 - (๒) ผู้รับอนุญาตได้กระทำความผิดและเคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๔๖ แล้ว
- มากระทำความผิดในเหตุอย่างเดียวกันอีกภายในสามปีนับแต่วันถูกพักใช้ใบอนุญาต
- ผู้รับอนุญาตซึ่งถูกเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตนั้นอีกไม่ได้จนกว่า จะพ้นสองปีนับแต่วันที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๔๖/๒ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ทำเป็นหนังสือ แจ้งให้ผู้รับอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่พบตัวผู้รับอนุญาตหรือผู้รับอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่ง ให้ปิดคำสั่ง ดังกล่าวไว้ในที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ผลิต สถานที่นำเข้า สถานที่จำหน่าย หรือสถานที่ ทำการของผู้รับอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับอนุญาตได้ทราบคำสั่งนั้นแล้วตั้งแต่วันที่ปิดคำสั่ง

มาตรา ๔๖/๓ เมื่อผู้อนุญาตมีคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตแล้ว ให้ถือว่าการผลิต นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่าย ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือถูกเพิกถอนใบอนุญาต เป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง แล้วแต่กรณี นับแต่วันที่ผู้รับอนุญาตทราบคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตนั้น”

มาตรา ๓๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๗/๑ การอุทธรณ์ มาตรา ๔๖/๔
มาตรา ๔๖/๕ และมาตรา ๔๖/๖ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒

“หมวด ๗/๑

การอุทธรณ์

มาตรา ๔๖/๔ ในกรณีที่ผู้อนุญาตมีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตผลิตหรือนำเข้า เพื่อจำหน่าย ไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตผลิตหรือนำเข้าเพื่อจำหน่าย ไม่อนุญาตให้ย้าย สถานที่ผลิต สถานที่นำเข้าหรือสถานที่เก็บอาหาร หรือไม่ออกใบอนุญาตโฆษณา ผู้ขออนุญาต ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาต หรือผู้ขออนุญาตย้ายสถานที่ที่มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวเป็นหนังสือ ต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งไม่ออกใบอนุญาต การไม่อนุญาตให้ต่ออายุ ใบอนุญาต หรือการไม่อนุญาตให้ย้ายสถานที่ แล้วแต่กรณี

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ในระหว่างการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต ก่อนที่รัฐมนตรีจะมี คำวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคสอง รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งอนุญาตให้ประกอบกิจการไปพลางก่อนได้ เมื่อมีคำขอของผู้อุทธรณ์

มาตรา ๔๖/๕ ผู้รับอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตผลิตหรือนำเข้าเพื่อจำหน่าย เพิกถอนใบอนุญาตผลิตหรือนำเข้าเพื่อจำหน่าย เพิกถอนใบอนุญาตโฆษณา เพิกถอนใบสำคัญ การแจ้งรายการ หรือเพิกถอนใบสำคัญการจดทะเบียน มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายใน สามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตผลิตหรือนำเข้าเพื่อจำหน่าย คำสั่งเพิกถอน ใบอนุญาตผลิตหรือนำเข้าเพื่อจำหน่าย คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตโฆษณา คำสั่งเพิกถอนใบสำคัญ การแจ้งรายการ หรือคำสั่งเพิกถอนใบสำคัญการจดทะเบียน แล้วแต่กรณี

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต ผลิตหรือนำเข้าเพื่อจำหน่าย คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตผลิตหรือนำเข้าเพื่อจำหน่าย คำสั่งเพิกถอน ใบอนุญาตโฆษณา คำสั่งเพิกถอนใบสำคัญการแจ้งรายการ หรือคำสั่งเพิกถอนใบสำคัญการจดทะเบียน แล้วแต่กรณี

มาตรา ๔๖/๖ การพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๔๖/๔ และมาตรา ๔๖/๕ ให้รัฐมนตรีพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำอุทธรณ์”

มาตรา ๓๒ ให้ยกเลิกความในหมวด ๘ บทกำหนดโทษ มาตรา ๔๗ ถึงมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“หมวด ๘
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๗ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามประกาศซึ่งออกตามมาตรา ๖ (๑) (๔) (๑๓) หรือ (๑๔) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๔๘ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามประกาศซึ่งออกตามมาตรา ๖ (๒) (๖) (๗) หรือ (๑๗) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท

มาตรา ๔๙ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามประกาศซึ่งออกตามมาตรา ๖ (๓) หรือ (๑๑) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๕๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามประกาศซึ่งออกตามมาตรา ๖ (๕) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามประกาศซึ่งออกตามมาตรา ๖ (๘) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามประกาศซึ่งออกตามมาตรา ๖ (๙) หรือ (๑๐) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท

มาตรา ๕๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามประกาศซึ่งออกตามมาตรา ๖ (๑๒) ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสองปี และปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงสองแสนบาท

มาตรา ๕๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามประกาศซึ่งออกตามมาตรา ๖ (๑๕) หรือ (๑๖) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการตามมาตรา ๑๓ หรือชี้ตวงหรือไม่ว่านายควมสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา ๔๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๗ ผู้ใดผลิตหรือนำเข้าซึ่งอาหารเฉพาะคราวโดยมิได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ (๑) หรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๖ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๕๘ ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๖/๑ วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๕๙ ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๓ มาตรา ๔๒/๗ มาตรา ๔๒/๙ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๔๒/๑๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๖๐ ผู้รับอนุญาตผลิตเพื่อการส่งออกผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดนำอาหารควบคุมเฉพาะที่ผลิตขึ้นเพื่อการส่งออกไปจำหน่ายนอกราชอาณาจักรมาจำหน่ายในราชอาณาจักร อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๔ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ได้นำอาหารควบคุมที่ผลิตขึ้นเพื่อการส่งออกไปจำหน่ายนอกราชอาณาจักร มาจำหน่ายในราชอาณาจักร อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๕ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ได้นำอาหารจัดแจ้งที่ผลิตขึ้นเพื่อการส่งออกไปจำหน่ายนอกราชอาณาจักร มาจำหน่ายในราชอาณาจักร อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๕ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๕ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๕ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสิบปี และปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงหนึ่งล้านบาท

มาตรา ๖๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๕ (๓) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท

มาตรา ๖๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๕ (๔) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท

มาตรา ๖๕ ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อนุญาตซึ่งสั่งตามมาตรา ๓๐ (๑) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๖๖ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อนุญาตซึ่งสั่งตามมาตรา ๓๐ (๒) (๓) (๔) หรือ (๖) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท และปรับเป็นรายวันอีกวันละไม่เกินห้าพันบาท ตลอดเวลาที่ไปปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว

มาตรา ๖๗ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อนุญาตซึ่งสั่งตามมาตรา ๓๐ (๕) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๖๘ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อนุญาตซึ่งสั่งตามมาตรา ๓๐ (๗) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท และปรับเป็นรายวันอีกวันละไม่เกินสามพันบาท ตลอดเวลาที่ไปปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว

ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อนุญาตซึ่งสั่งตามมาตรา ๓๐ (๘) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท และปรับเป็นรายวันอีกวันละไม่เกินห้าพันบาท ตลอดเวลาที่ไปปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว

มาตรา ๖๙ ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๐ ผู้ใดจำหน่ายอาหารควบคุมเฉพาะที่มีได้ขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๓๑ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๗๑ ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าผู้ใดผลิตหรือนำเข้าอาหารควบคุมเฉพาะไม่ตรงตามที่ได้ขึ้นทะเบียนอันเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๒ ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าซึ่งได้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๓ ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าซึ่งได้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อนุญาตซึ่งสั่งตามมาตรา ๓๕ ต้องระวางโทษปรับเป็นรายวันวันละไม่เกินห้าพันบาท ตลอดเวลาที่ไปปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว

มาตรา ๗๔ ผู้ใดผลิต นำเข้า หรือจำหน่าย อาหารควบคุมเฉพาะที่รัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๕ ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๕/๑ ผู้จำหน่ายอาหารควบคุมที่มีได้แจ้งรายการตามมาตรา ๓๗ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าหมื่นบาท

มาตรา ๗๕/๒ ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าผู้ใดผลิตหรือนำเข้าอาหารควบคุมไม่ตรงตามที่ได้แจ้งรายการอันเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๙ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๕/๓ ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าซึ่งได้รับใบสำคัญการแจ้งรายการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๐ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๕/๔ ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าซึ่งได้รับใบสำคัญการแจ้งรายการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อนุญาตซึ่งสั่งตามมาตรา ๔๑ ต้องระวางโทษปรับเป็นรายวันวันละไม่เกินสามพันบาทตลอดเวลาที่มิปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว

มาตรา ๗๕/๕ ผู้ใดผลิต นำเข้า หรือจำหน่ายอาหารควบคุมที่ผู้อนุญาตสั่งเพิกถอนใบสำคัญการแจ้งรายการตามมาตรา ๔๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๕/๖ ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๒/๑ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๕/๗ ผู้จำหน่ายอาหารจัดแจ้งที่มีได้จัดแจ้งตามมาตรา ๔๒/๑ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สามพันบาทถึงสามหมื่นบาท

มาตรา ๗๕/๘ ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าผู้ใดผลิตหรือนำเข้าอาหารจัดแจ้งไม่ตรงตามที่ได้จัดแจ้งอันเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๒/๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๕/๙ ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าซึ่งได้รับใบสำคัญการจัดแจ้งผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๒/๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๕/๑๐ ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าซึ่งได้รับใบสำคัญการจัดแจ้งผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อนุญาตซึ่งสั่งตามมาตรา ๔๒/๕ ต้องระวางโทษปรับเป็นรายวันวันละไม่เกินหนึ่งพันบาทตลอดเวลาที่มิปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว

มาตรา ๗๕/๑๑ ผู้ใดผลิต นำเข้า หรือจำหน่ายอาหารจัดแจ้งที่ผู้อนุญาตสั่งเพิกถอนใบสำคัญการจัดแจ้งตามมาตรา ๔๒/๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๕/๑๒ ผู้ใดโฆษณาอาหารโดยไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๒/๑๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๕/๑๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๒/๑๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๕/๑๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อนุญาตซึ่งสั่งตามมาตรา ๕๒/๑๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับเป็นรายวันอีกวันละไม่เกินห้าพันบาทจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๗๕/๑๕ ผู้รับอนุญาตผลิต ผู้รับอนุญาตนำเข้า ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่าย ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อนุญาตซึ่งสั่งตามมาตรา ๕๒/๑๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับเป็นรายวันอีกวันละไม่เกินห้าพันบาท ตลอดเวลาที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว

มาตรา ๗๕/๑๖ ผู้รับอนุญาตโฆษณา ผู้ทำการโฆษณา ผู้รับอนุญาตผลิต ผู้รับอนุญาตนำเข้า ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่าย ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อนุญาตซึ่งสั่งตามมาตรา ๕๒/๑๗ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อนุญาตซึ่งสั่งตามมาตรา ๕๒/๑๗ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท และปรับเป็นรายวันอีกวันละไม่เกินห้าพันบาทตลอดเวลาที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว

มาตรา ๗๕/๑๗ ผู้รับอนุญาตโฆษณาหรือผู้ทำการโฆษณาผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อนุญาตซึ่งสั่งตามมาตรา ๕๒/๑๘ (๒) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท และปรับเป็นรายวันอีกวันละไม่เกินห้าพันบาทตลอดเวลาที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว

มาตรา ๗๕/๑๘ การกระทำความผิดตามมาตรา ๕๑ มาตรา ๕๓ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ มาตรา ๗๔ หรือมาตรา ๗๕/๕ หากเป็นการกระทำความผิดโดยจำหน่ายปลีก ให้แก่ผู้บริโภคโดยตรง ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ แต่ถ้าผู้นั้นกระทำความผิดอีกภายในหกเดือนนับแต่วันที่ได้กระทำความผิดครั้งก่อน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๕/๑๙ การกระทำความผิดตามมาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔ หรือมาตรา ๗๕/๑๑ หากเป็นการกระทำความผิดโดยจำหน่ายปลีกให้แก่ผู้บริโภคโดยตรง ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท แต่ถ้าผู้นั้นกระทำความผิดอีกภายในหกเดือนนับแต่วันที่ได้กระทำความผิดครั้งก่อน ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๗๕/๒๐ ผู้รับอนุญาตผู้ใดยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตภายหลังที่ใบอนุญาตสิ้นอายุแต่ภายในเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๑๘ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับเป็นรายวันวันละไม่ต่ำกว่าห้าร้อยบาทแต่ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังไม่ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต

มาตรา ๗๕/๒๑ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำ ของกรรมการหรือผู้จัดการ หรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการ และละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

มาตรา ๗๕/๒๒ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือมีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี ให้เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด และเมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ในกรณีที่พนักงานสอบสวนพบว่าผู้ใดกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งและผู้นั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ผู้นั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ”

มาตรา ๓๓ ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๓๔ ใบอนุญาตผลิตอาหารที่ออกตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุ

ผู้ได้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งซึ่งประสงค์จะประกอบกิจการที่ได้รับอนุญาตนั้นต่อไป ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ก่อนใบอนุญาตเดิมสิ้นอายุ และเมื่อยื่นคำขอแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้ จนกว่าผู้อนุญาตได้แจ้งให้ทราบถึงการไม่ออกใบอนุญาต

มาตรา ๓๕ ผู้ผลิตอาหารซึ่งได้รับเลขสถานที่ผลิตอาหารที่แสดงบนฉลาก ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามมาตรา ๖ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และประสงค์จะประกอบกิจการนั้นต่อไป ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อได้ยื่นคำขอแล้ว ให้ผู้รับอนุญาตประกอบกิจการเกี่ยวกับอาหารนั้นต่อไปได้ และให้เลขสารบบอาหารที่แสดงบนฉลาก ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามมาตรา ๖ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ สำหรับอาหารดังกล่าว ที่ยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงใช้ได้ต่อไป ทั้งนี้ จนกว่าผู้อนุญาตได้แจ้งให้ทราบถึงการไม่ออกใบอนุญาต หรือเมื่อพ้นระยะเวลาสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยผู้ผลิตอาหารไม่ได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตภายใน ระยะเวลาดังกล่าว

ในกรณีที่การได้รับเลขสถานที่ผลิตอาหารตามวรรคหนึ่งเป็นการได้รับใบปีที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และผู้ผลิตอาหารประสงค์จะประกอบกิจการนั้นต่อไป ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ภายในสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อได้ยื่นคำขอแล้ว ให้ผู้รับอนุญาตประกอบกิจการเกี่ยวกับอาหารนั้นต่อไปได้ และให้เลขสารบบอาหารที่แสดงบนฉลาก ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามมาตรา ๖ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ สำหรับอาหารดังกล่าว ที่ยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงใช้ได้ต่อไป ทั้งนี้ จนกว่าผู้อนุญาตได้แจ้งให้ทราบถึงการไม่ออกใบอนุญาต หรือเมื่อพ้นระยะเวลาสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยผู้ผลิตอาหารไม่ได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตภายในระยะเวลาดังกล่าว

มาตรา ๓๖ ในระหว่างที่รัฐมนตรียังไม่ได้ประกาศกำหนดอาหารควบคุมเฉพาะ ตามมาตรา ๖ (๒) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้อาหารควบคุมเฉพาะที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๖ (๑) และ (๒) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นอาหารควบคุมเฉพาะตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้และให้ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตำรับอาหารที่ออกตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่ยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งให้เลขสารบบอาหารที่แสดงบนฉลาก ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามมาตรา ๖ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ สำหรับอาหารควบคุมเฉพาะ ยังคงใช้ได้ต่อไป

มาตรา ๓๗ ในระหว่างที่รัฐมนตรียังไม่ได้ประกาศกำหนดอาหารควบคุมตาม มาตรา ๖ (๓) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้อาหารที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดคุณภาพหรือมาตรฐานตามมาตรา ๖ (๓) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นอาหารควบคุมตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ และให้เลขสารบบอาหารที่แสดงบนฉลากตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออก ตามมาตรา ๖ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ สำหรับอาหารดังกล่าว ที่ยังมีผล ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ ยังคงใช้ได้ต่อไป

มาตรา ๓๘ ในระหว่างที่รัฐมนตรียังไม่ได้ประกาศกำหนดอาหารจัดแจ้งตามมาตรา ๖ (๔) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้อาหารที่รัฐมนตรี ประกาศกำหนดให้เป็นอาหารที่ต้องมีฉลากตามมาตรา ๖ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นอาหารจัดแจ้งตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ และให้เลขสารบบอาหารที่แสดงบนฉลากตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามมาตรา ๖ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ สำหรับอาหารดังกล่าว ที่ยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่ พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงใช้ได้ต่อไป

มาตรา ๓๙ เมื่อรัฐมนตรีประกาศกำหนดอาหารควบคุมเฉพาะตามมาตรา ๖ (๒) อาหารควบคุมตามมาตรา ๖ (๓) หรืออาหารจัดแจ้งตามมาตรา ๖ (๔) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้อาหารควบคุมเฉพาะตามมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้เป็นอาหารควบคุมเฉพาะตามมาตรา ๖ (๒) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้รับอนุญาตประกอบกิจการเกี่ยวกับอาหารนั้น ต่อไปได้ และให้เลขสารบบอาหารที่แสดงบนฉลากตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตาม มาตรา ๖ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ สำหรับอาหารดังกล่าว ที่ยังมีผลใช้บังคับอยู่

ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงใช้ได้ต่อไปจนกว่าผู้อนุญาตได้แจ้งให้ทราบถึงการไม่ออกไปสำคัญการขึ้นทะเบียน

(๒) ในกรณีที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้อาหารควบคุมตามมาตรา ๓๗ หรืออาหารจัดแจ้งตามมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัตินี้เป็นอาหารควบคุมเฉพาะตามมาตรา ๖ (๒) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้รับอนุญาตผลิตเพื่อจำหน่ายหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าเพื่อจำหน่ายซึ่งอาหารควบคุมหรืออาหารจัดแจ้งนั้น แจ้งรายการหรือรายละเอียดตามมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดอาหารควบคุมเฉพาะ และเมื่อได้แจ้งรายการหรือรายละเอียดแล้วให้ผู้รับอนุญาตประกอบกิจการเกี่ยวกับอาหารนั้นต่อไปได้ และให้เลขสารบบอาหารที่แสดงบนฉลากตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามมาตรา ๖ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ สำหรับอาหารดังกล่าวที่ยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงใช้ได้ต่อไป ทั้งนี้ จนกว่าผู้อนุญาตได้แจ้งให้ทราบถึงการไม่ออกไปสำคัญการขึ้นทะเบียน หรือเมื่อพ้นระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดอาหารควบคุมเฉพาะ โดยผู้รับอนุญาตไม่ได้แจ้งรายการหรือรายละเอียดภายในระยะเวลาดังกล่าว

(๓) ในกรณีที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้อาหารควบคุมตามมาตรา ๓๗ หรืออาหารจัดแจ้งตามมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัตินี้เป็นอาหารควบคุมตามมาตรา ๖ (๓) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้รับอนุญาตผลิตเพื่อจำหน่ายหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าเพื่อจำหน่ายซึ่งอาหารควบคุมหรืออาหารจัดแจ้งนั้น แจ้งรายการหรือรายละเอียดตามมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดอาหารควบคุม และเมื่อได้แจ้งรายการหรือรายละเอียดแล้วให้ผู้รับอนุญาตประกอบกิจการเกี่ยวกับอาหารนั้นต่อไปได้ และให้เลขสารบบอาหารที่แสดงบนฉลากตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามมาตรา ๖ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ สำหรับอาหารดังกล่าวที่ยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงใช้ได้ต่อไป ทั้งนี้ จนกว่าผู้อนุญาตได้แจ้งให้ทราบถึงการไม่ออกไปสำคัญการแจ้งรายการ หรือเมื่อพ้นระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดอาหารควบคุม โดยผู้รับอนุญาตไม่ได้แจ้งรายการหรือรายละเอียดภายในระยะเวลาดังกล่าว

(๔) ในกรณีที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้อาหารควบคุมตามมาตรา ๓๗ หรืออาหารจัดแจ้งตามมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัตินี้เป็นอาหารจัดแจ้งตามมาตรา ๖ (๔) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้รับอนุญาตผลิตเพื่อจำหน่ายหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าเพื่อจำหน่ายซึ่งอาหารควบคุมหรืออาหารจัดแจ้งนั้น แจ้งรายการหรือรายละเอียดตามมาตรา ๔๒/๒ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย

พระราชบัญญัตินี้ ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดอาหารจัดแจ้ง และเมื่อได้แจ้งรายการหรือรายละเอียดแล้วให้ผู้รับอนุญาตประกอบกิจการเกี่ยวกับอาหารนั้นต่อไปได้ และให้เลขสารบบอาหารที่แสดงบนฉลากตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามมาตรา ๖ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ สำหรับอาหารดังกล่าวที่ยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงใช้ได้ต่อไป ทั้งนี้ จนกว่าผู้อนุญาตได้แจ้งให้ทราบถึงการไม่ออกไปสำคัญการจัดแจ้ง หรือเมื่อพ้นระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดอาหารจัดแจ้ง โดยผู้รับอนุญาตไม่ได้แจ้งรายการหรือรายละเอียดภายในระยะเวลาดังกล่าว

มาตรา ๔๐ ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าซึ่งอาหารที่มีไซอาหารควบคุมเฉพาะ อาหารควบคุมหรืออาหารจัดแจ้งตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ที่ได้รับเลขสารบบอาหารที่แสดงบนฉลากสำหรับอาหารดังกล่าวตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามมาตรา ๖ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และประสงค์จะแสดงเลขสารบบอาหารนั้นต่อไป ให้ยื่นคำขอรับใบสำคัญการจัดแจ้งตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อได้ยื่นคำขอแล้ว ให้ใช้เลขสารบบอาหารต่อไปได้จนกว่าผู้อนุญาตได้แจ้งให้ทราบถึงการไม่ออกไปสำคัญการจัดแจ้ง หรือเมื่อพ้นระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าไม่ได้ยื่นคำขอกภายในระยะเวลาดังกล่าว

มาตรา ๔๑ ผู้ได้รับอนุญาตโฆษณาอาหารตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ อยู่ก่อนปีทีพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และประสงค์จะใช้โฆษณานั้นต่อไป ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตโฆษณาตามมาตรา ๔๒/๑๒ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในกรณีที่การได้รับอนุญาตโฆษณาอาหารตามวรรคหนึ่งเป็นการได้รับอนุญาตในปีทีพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และประสงค์จะใช้โฆษณานั้นต่อไป ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตโฆษณาตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๔๒ บรรดาคำขออนุญาต คำขอขึ้นทะเบียนคำรับอาหาร คำขอประเมินเอกสารวิชาการ หรือคำขอใด ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังอยู่ในระหว่างการพิจารณา ให้ถือเป็นคำขอตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้โดยอนุโลม ในกรณีที่คำขอดังกล่าวแตกต่างไปจากคำขอตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งให้แก้ไขเพิ่มเติมคำขอเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ได้

มาตรา ๔๓ ให้รัฐมนตรีประกาศกำหนดชื่อ ประเภท ชนิด หรือลักษณะของอาหาร ควบคุมเฉพาะตามมาตรา ๖ (๒) อาหารควบคุมตามมาตรา ๖ (๓) และอาหารจัดแจ้งตามมาตรา ๖ (๔) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้แล้วเสร็จภายใน หนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ

มาตรา ๔๔ กฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศที่ได้ออกตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ

ให้ดำเนินการออกกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๔๕ ประกาศที่ออกตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๗๗/๒๕๕๙ เรื่อง การเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการพิจารณาอนุญาตผลิตภัณฑ์สุขภาพ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙ ในส่วนที่เกี่ยวกับอาหาร ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้นำมาใช้บังคับแก่กระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร ตามบทบัญญัติในหมวด ๒/๑ กระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

เมื่อประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแล้ว ให้ประกาศที่ออกตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๗๗/๒๕๕๙ เรื่อง การเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการพิจารณาอนุญาตผลิตภัณฑ์สุขภาพ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙ ในส่วนที่เกี่ยวกับอาหารเป็นอันยกเลิก

มาตรา ๔๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ใบอนุญาตผลิตอาหาร	ฉบับละ	๑๐๐,๐๐๐ บาท
(๒) ใบอนุญาตผลิตอาหารเป็นการเฉพาะคราว	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐ บาท
(๓) ใบอนุญาตนำเข้าอาหาร	ฉบับละ	๒๐๐,๐๐๐ บาท
(๔) ใบอนุญาตนำเข้าอาหารเป็นการเฉพาะคราว	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐ บาท
(๕) ใบอนุญาตโฆษณาอาหาร	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐ บาท
(๖) ใบสำคัญการขึ้นทะเบียน	ฉบับละ	๕๐,๐๐๐ บาท
(๗) ใบสำคัญการแจ้งรายการ	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐ บาท
(๘) ใบสำคัญการจดทะเบียน	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐ บาท
(๙) การต่ออายุใบอนุญาตเท่ากับค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประเภทนั้น ๆ แต่ละฉบับ		

การออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมอาจกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกัน โดยคำนึงถึงชนิด กลุ่ม ประเภทของอาหาร ขนาดและกิจการของผู้ประกอบการ และประเภทของการแก้ไขเปลี่ยนแปลง

ข้อ ๑๑๙ ในกรณีที่มีความจำเป็นเกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะ
เมื่อสภาผู้แทนราษฎรมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติใดในวาระที่หนึ่งแล้ว
ประธานวุฒิสภาอาจพิจารณาอนุญาตให้คณะกรรมการสามัญประจำวุฒิสภา
คณะใดคณะหนึ่งที่เกี่ยวข้อง หรือวุฒิสภาอาจตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้น
คณะหนึ่งมีจำนวนไม่เกินสิบห้าคน แล้วแต่กรณี
เพื่อพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นเฉพาะกรณีไปก็ได้
และเมื่อสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบในวาระ ที่สามแล้ว
ให้คณะกรรมการดังกล่าวรายงานต่อประธานวุฒิสภาเป็นการด่วน
ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของสมาชิก
ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินั้นต่อไป

ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๒